

**Определение № 1147 от 14.10.2021 г. на СГС по в.
ч. н. д. № 3059/2021 г.**

Данни за делото	
Съд:	Софийски градски съд
Вид на делото:	ВЧНД
Номер на делото:	3059
Година:	2021
Съдебен състав / Съдия:	Костадинка Костадинова
Данни за акта	
Вид на акта:	Определение
Номер на акта:	1147
Дата на постановяване:	14.10.2021 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	
Данни за изпращане в по-висша инстанция	
Съд:	
Изходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от обжалване:	

Определение

№ 1147 гр. София, 14.10.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО VIII ВЪЗЗ. СЪСТАВ в закрито заседание на четиринадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мина Мумджиева

Членове: Костадинка Костадинова

Ирина Стоева

като разглежда докладваното от Костадинка Костадинова Въззивно частно наказателно дело № 20211100603059 по описа за 2021 година

Производството е образувано по "заявление" и допълнение към него от СТ. Д. Д. срещу Определение № 20121294 от 20.05.2021 г. постановено по НЧД № 4878/2021 г. по описа на СРС, НО, 10-ти състав.

С оспореното определение районният съд в производство по реда на чл. 243 и чл. 244 от НПК е потвърдил на основание чл. 243, ал. 6, т. 1 от НПК Постановление на СРП от 13.01.2021 г. (изведено в деловодството на СРП на 14.01.2021 г.), с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 3384 ЗМК 1481/2017 г. по описа на 09 РУ-СДВР; пр. пр. № 18738/2017 г. по описа на СРП и оставил без разглеждане жалбите на СТ. Д.

Д. (наименувани "заявление" и входярани в СГП под № 18027/19 от

27.01.2021 г. и под № 18027/19 от 09.02.2021 г. и в СГС под № 268437/25.01.2021 г.), касаещи Постановлението на СРП за спиране на наказателното производство от 04.06.2020 г. и в тази част частично е прекратил на основание чл. 250, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК производството по НЧД № 4878/2021 г. по описа на СРС, НО, 10 състав.

СРС е посочил, че определението по чл. 243, ал. 6, т. 1 от НПК подлежи на обжалване и/или протест пред Софийски градски съд в 7-дневен срок от съобщаването му, а определението по чл. 250, ал. 1, т. 1 от НПК подлежи на обжалване и/или протест пред Софийски градски съд в 15-дневен срок от съобщаването му.

В сезиращото тази инстанция заявление се оспорва постановения съдебен акт изцяло, като се иска от въззивния съд да върне делото на прокуратурата,

като намира аргументите на първата инстанция за прекратяване на наказателното производство за несъстоятелни.

С подаденото допълнение към първоначалното заявление С. Д. обжалва пред СГС постановеното от предходната инстанция определение и в частта относно оставянето без разглеждане на жалбите на същия, засягащи постановлението на СРП за спиране на наказателно производство от

04.06.2020 г.

Отправя се искане за отмяна на определение № 20283308/22.12.2020

г. по НЧД № 9518/2020 г. по описа на СРС, НО, 4-ти състав.

Софийският градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, обжалвания съдебен акт и изложените доводи, намира за установено следното:

Наказателното производство е било образувано на 31.07.2017 г. на основание чл. 212, ал. 1 от НПК и е водено за извършено престъпление по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 от НК, изразило се в това че за периода от 16.04.2017 г. до 12.05.2017 г., в гр. Банкя, ул. "Търнов рид" № *** неизвестен извършител се закарнал на С. Д. с убийство и това закарване е могло да възбуди основателен

страх за осъществяването му. Пострадал от престъпното посегателство е

С. Д..

В хода на досъдебното производство с постановление от 04.06.2020 г. прокуратурата е спряла наказателното производство на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 от НК, като е уведомила С. Д. за възможността да подаде жалба към СРС във връзка с отправените към него обиди и закани, преследвани по частноправен път в рамките на 6-месечен срок. Посоченото постановление е получено от страна на заинтересованото лице – С. Д. на 16.06.2020 г.

С постановление от 13.01.2021 г. СРП, след получена служебна справка от СРС, от която е видно, че С. Д. не е подал частна жалба, е прекратила наказателното производство на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 24, ал. 6 от НПК – поради изтичане на 6 месечният срок, в който пострадалият С. Д. е имал възможност да подаде частна тѣжба за

престъпления по чл. 144, ал. 1 и чл. 146 от НК от деня на неговото уведомяване.

Преценката на СРС относно прокурорското постановление, с което е прекратено наказателното производство е правилна. Въззивната инстанция споделя напълно изложените в определението на предходната инстанция изводи по отношение на посоченото постановление, като намира същото за законосъобразно и обосновано.

Наказателното производство е прекратено от страна на прокуратурата на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 6 от НПК, според което наказателното производство се прекратява от прокурора в случаите на чл. 24, ал. 1 и ал. 6 от НПК. Член 24, ал. 6 от НПК гласи, че наказателното производство се прекратява в случаите по чл. 25, ал. 1, т. 6, ако в 6-месечния срок след получаване на съобщение за спирането пострадалият от престъплението не подаде тъжба по реда на чл. 81 от НПК.

При проверка на постановлението на СРП районният съд правилно е обсъдил релевантните обстоятелства, касаещи законосъобразността на прекратителното постановление, свързани с това има ли издадено постановление за спиране на наказателното производство, получено ли е същото от пострадалия, както и има ли доказателства за подадена тъжба от страна на пострадалия – С. Д.. Предходната инстанция е изследвала съдържанието на постановлението за спиране на наказателното производство като е констатирила, че същото съдържа и уведомление до заинтересованата страна – С. Д. относно неговата възможност да подаде тъжба в 6-месечен срок от получаването му. Въззивният съд от своя страна също констатира посочените обстоятелства от страна на първата инстанция, както и това че постановлението за спиране на наказателното производство съдържа и необходимата обосновка и анализ относно това защо СРП намира, че инкриминираното деяние не осъществява, съобразно събрания доказателствен материал, признаците на коментираните подробно от страна на прокуратурата престъпления от общ характер по чл. 144, ал. 3 от НПК, по чл. 323 от НК и по чл. 339а, ал. 1 от НК, а на такова от частен характер, което се преследва с тъжба от страна на пострадалия.

Тази инстанция установи, че посоченото постановление за спиране е получено от страна на С. Д., с оглед на което същият е бил уведомен за възможностите му, предоставени от закона. Съгласно приобщената справка от системата на СРС се констатира липсата на дела от частен характер със страна С. Д., с оглед на което съдът изгради извода си, че пострадалото лице не се е възползвало от възможността си да подаде тѣжба по чл. 81 от НПК, с която да сезира съда.

По отношение на възражението, свързано с промяна на сроковете предвид пандемичната обстановка, съдът намира същото за неоснователно. Съображението в тази посока е свързано, че спирането на процесуалните срокове със Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС от 13.03.2020 г. и за преодоляване на последиците, съгласно чл. 3, т. 1 от същия закон беше отменено със Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето и по-точно в Предходните и заключителни разпоредби на същия - § 13, съгласно който "Сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник" /в сила от 14.05.2020 г. /, т. е. на 22.05.2020 г. В конкретния случай прокурорското постановление за спиране на наказателното производство е постановено на 04.06.2020 г. и 6-месечният

преклузивен срок, в който С. Д. е имал възможност да предяви тѣжба не е засегнат от приложението на посочените закони.

Правилно предходната инстанция е констатирала, че Д. е подал жалби/заявления срещу постановлението за спиране и друг състав на СРС вече се е произнесъл. Видно от приложеното Определение №

20283308/22.12.2020 г. по НЧД № 9518/2020 г. по описа на СРС, НО, 4-ти състав, съдът е констатирал, че те са подадени извън срока за обжалване и ги е оставил без разглеждане. Това определение като неподлежащо на въззивен контрол е влязло в сила и липсва възможност за преразглеждането му, както от СРС, така

и от СГС.

На следващо място жалбата на Д. срещу определението на СРС по НЧД №

4878/2021 г. в частта, с която съдът е оставил без разглеждане жалбите на

СТ. Д. Д. (наименувани "заявление" и входирани в СГП под № 18027/19 от

27.01.2021 г. и под № 18027/19 от 09.02.2021 г. и в СГС под № 268437/25.01.2021 г.), се явява процесуално недопустима, тъй като, съгласно нормата на чл. 244, ал. 5 от НПК, определението, с което първоинстанционният съд се произнася по жалбата срещу постановлението за спиране, е окончателно и не подлежи на въззивен контрол. За разлика от двуинстанционния съдебния контрол предвиден по отношение на прекратяването на наказателното производство на досъдебното производство, при спирането на същото на досъдебната фаза законодателят е предвидил само едноинстанционно съдебно производство при осъществяване на съдебния контрол.

В разпоредбата на чл. 341, ал. 1 от НПК изрично и изчерпателно са уредени определенията и разпорежданията, които се проверяват от въззивната инстанция по реда на глава 21 от НПК. Текстът на чл. 341, ал. 2 от НПК предписва, че по реда на глава 22 от НПК се проверяват определенията и разпорежданията, за които това е изрично предвидено в процесуалния кодекс.

Неправилно СРС е приел, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 250, ал. 1, т. 1 от НПК, респективно, че това определение подлежи на атакуване пред СГС в 15 дневен срок. Разпоредбата на чл. 250 НПК регламентира правомощия на съдията докладчик в друг стадий на процеса. Прекратяването на наказателното производство в досъдебната фаза на процеса, какъвто е случая, е въз основа на постановлението на СРП предмет на разглеждане, а не на определението на СРС, с което частично е прекратил образуваното пред него НЧД.

Следователно жалбата срещу тази част на определението е недопустима като подадена срещу съдебен акт, неподлежащ на самостоятелно атакуване и въззивен контрол и като такава следва да се остави без разглеждане от въззивния съд, който следи служебно за

обжалваемостта на актовете пред него.

Мотивиран от горното, Софийския градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 20121294 от 20.05.2021 г., постановено по НЧД № 4878/2021 г. по описа на СРС, НО, 10-ти състав, в частта, с която е потвърдено на основание чл. 243, ал. 6, т. 1 от НПК Постановление на СРП от 13.01.2021 г. (изведено в деловодството на СРП на 14.01.2021 г.), с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 3384 ЗМК 1481/2017 г. по описа на 09 РУ-СДВР; пр. пр. № 18738/2017 г. по описа на СРП.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата /заявление/ на СТ. Д. Д., засягаща Определение № 20121294 от 20.05.2021 г. по НЧД № 4878/2021г по описа на СРС, НО, 10-ти състав, в останалата му част.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и /или протестиране.

Председател: _____

Членове: _____

_____

**Определение № 519 от 23.11.2021 г. на ОС -
Благоевград по в. ч. н. д. № 809/2021 г.**

Данни за делото	
Съд:	Окръжен съд - Благоевград
Вид на делото:	ВЧНД
Номер на делото:	809
Година:	2021
Съдебен състав / Съдия:	Маргарита Коцева
Данни за акта	
Вид на акта:	Определение
Номер на акта:	519
Дата на постановяване:	23.11.2021 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	
Данни за изпращане в по-висша инстанция	
Съд:	
Изходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от	

обжалване:

Определение

№ 519

гр. Благоевград, 19.11.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ
ВЪЗЗИВЕН

НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Маргарита Коцева

Членове: Илияна Стоилова

Величка Пандева

като разгледа докладваното от Маргарита Коцева Въззивно частно наказателно дело № 20211200600809 по описа за 2021 година

Производството пред Благоевградски окръжен съд е по реда на чл. 243, ал. 7 и 8 НПК и е образувано по жалба на пострадалия В. В. А. чрез упълномощения от него адвокат К. Н. от САК срещу Определение № 187 от 04.10.2021 г. на Районен съд – Петрич по ч. н. д. № 704/2021 г. по описа на същия съд, с което е потвърдено постановление от 16.06.2021 г. на прокурор при ТО – Петрич на Районна прокуратура – Благоевград за прекратяване на наказателното производство по Досъдебно производство № 3143М-207/2017 г. по описа на РУ - Петрич.

С жалбата се иска отмяна на атакуваното определение на РС – Петрич. Сочи се в жалбата от адв. Н., че в 6-месечен срок от уведомяване за спиране на производството пострадалият А. не е завел по частен ред наказателно дело, но това е, защото същият смята, че спрямо него е извършено престъпление от общ характер – такова по чл. 131, ал. 1, т. 9 НК, за което се изтъкват подробни доводи в жалбата; прави се и подробен анализ на доказателствата по досъдебното производство, като се твърди, че е неправилен направеният такъв в постановлението на прокурора за прекратяване, защото били налице няколко престъпления от общ характер – по чл. 131, ал. 1, т. 5 и 9 НК, по чл. 143, ал. 1 НК и по чл. 144, ал. 3 НК.

Иска се обжалваното определение да бъде отменено, защото с него се потвърждава постановление

на прокурора за прекратяване на наказателното производство, което прекратяване било неправилно и несправедливо.

Жалбата на пострадалия В. А. чрез неговия адвокат е изпратена във въззивния съд с материалите по ч. н. д. № 704/2021 г. по описа на РС – Петрич, по което е постановено обжалваното определение, и ДП № 3143М-207/2017 г. по описа на РУ - Петрич.

Благоевградският окръжен съд, като се запозна с постъпилите по делото материали и обсъди изложените доводи в жалбата, по която е образувано настоящето дело, и в жалбата на пострадалия А. чрез адв. Н., която е разглеждал и районният съд в атакуваното определение, намира за установено следното:

Жалбата е допустима – подадена е от лице, което е пострадало от извършено престъпление, в 7-дневния срок за обжалване на определението на районния съд /на 27.10.2021 г. повереникът на пострадалия е подал по пощата жалбата/, а съобщение за обжалване пострадалият е получил на 20.10.2021 г. чрез адвоката си. Препис от жалбата е връчен на РП – Благоевград, ТО – Петрич, като не са депозирани писмени възражения от прокурора срещу същата до момента на произнасяне от въззивната инстанция.

В обжалваното определение районният съд е приел, че жалбата срещу постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство е неоснователна, като е изложил мотиви какви са правомощията на прокурора, когато установи, че престъплението, за което е било образувано и съответно провеждано досъдебно производство, се преследва по тъжба на пострадалия, и наличието на всички предпоставки в случая, след изпълнение на задълженията от прокурора съгласно чл. 50 НПК като спре наказателното производство и уведоми пострадалия за правото му да подаде тъжба по реда на чл. 81 НПК, при неупражняване от пострадалия в шестмесечен срок от деня, в който е получил съобщение за спиране на досъдебното производство, на правото да подаде тъжба, да прекрати наказателното производство.

Въззивната инстанция намира, че обжалваното определение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Макар и в настоящото производство да се

извършва контрол на постановление на прокурора за прекратяване на наказателно производство, и според настоящия състав повторна проверка на събраните доказателства по досъдебното производство и направения анализ от прокурора на същите, за да се направи извод дали е налице извършено престъпление/я от общ характер, не е необходима /а и не е допустима/, доколкото предпоставка за прекратяване на наказателното производство е само и единствено липсата на подадена тъжба в законоустановения срок след като влезе в сила постановление на прокурора за спиране на наказателното производство поради това, че макар и да се установява извършено престъпление, същото е такова от частен характер.

Жалбоподателят не спори за установеното от материалите в производството и посочено в обжалваното определение на районния съд, че на 03.08.2020 г. прокурорът се е произнесъл с постановление за спиране на наказателното производство; за това спиране е изготвено и съобщение по чл. 50 НПК, с което пострадалият В. А. е уведомен на 25.08.2020 г., когато е получил съобщението, че наказателното производство е спряно и че може да подаде тъжба в шестмесечен срок от това съобщение. Категорични са и доказателствата, че пострадалият е предприел защита на правата си във връзка с постановлението на прокурора за спиране като чрез адвоката си е обжалвал същото, но с влязло в сила Определение от № 661/11.09.2020 г. по

ч. н. д. № 514/2020 г. на РС - Петрич постановлението за спиране е потвърдено, като съдът е постановил уведомяване на жалбоподателя за постановеното определение. Установява се, че пострадалият не е депозирал тъжба в бмесечния срок от влизане в сила на постановлението за спиране на наказателното производство, което е станало на 11.09.2020 г., като с подадената жалба в настоящето производство същият сочи /чрез адвоката си/ и причината за това – защото смятал, че спрямо него е извършено престъпление от общ характер, като същите били три на брой.

Правилно и законосъобразно РС – Петрич е приел при така установеното, че постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство е правилно и законосъобразно, като не е

необходимо да бъде правен повторно анализ на събраните по досъдебното производство доказателства, тъй като проверка на изводите на прокурора, че не е налице извършено престъпление от общ характер, а такава, преследвано по тъжба на пострадалия, и на обосноваността на фактическите изводи при анализ на доказателствения материал вече е направен от съда с влязъл в сила съдебен акт, с който е потвърдено постановлението за спиране, в което прокурорът е направил преценка, че не са налице данни за престъпление от общ характер при подробен анализ на събраните доказателства, съответно е дадена възможност пострадалият да реализира правата си по частен ред с подаване на тъжба. Пострадалият А. не представя доказателства, не излага и такива твърдения в жалбите пред районния съд и пред въззивната инстанция, че в 6-месечен срок от получаване на съобщението за спиране на наказателното производство, съответно от получаване на съобщение, че не е уважена жалбата му за отмяна на това постановление на прокурора за спиране, е подал частна тъжба срещу лицето /или лицата/, което според него са извършили престъпление срещу неговата личност, за да реализира наказателната отговорност на това лице по частен ред, като не е образувано наказателно производство от частен характер, поради това прокурорът е установил, че няма подадена тъжба от пострадалия /който по досъдебното производство е имал упълномощен адвокат и поради това е бил наясно с правата си/ въпреки уведомяването му за това, е съставено обжалваното постановление за прекратяване на наказателното производство от 16.06.2021 г. с посочено основание за прекратяване - чл. 242, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 6 вр. ал. 5, т. 1 НПК.

Според въззивната инстанция с оглед посоченото по-горе процесуално развитие на досъдебното производство, обжалването на постановления от прокурора акт за спиране и произнасянето от съда, основанието за прекратяване на наказателното производство с постановлението от 16.06.2021

г., не следва при контрол на последното постановление за прекратяване на производството да се преценяват отново всички обстоятелства, които съдът вече веднъж с влязъл в сила съдебен акт е решил,

когато е контролирал законосъобразността на постановлението на прокурора за спиране, в което е преценено, че по досъдебното производство е установено, че престъплението се преследва по тъжба на пострадалия и че прокурорът не установява извършване на престъпление от общ характер, като е неоснователно искането в жалбата на адв. Н. съдът /тъй като се касае за прекратяване на наказателно производство/ отново да преценява правилността на анализа от прокурора на доказателствата от досъдебното производство и изводът на прокурора, че не е налице извършено престъпление от общ характер. Несъгласието на пострадалия с тези изводи при наличие на влязъл в сила съдебен акт, с който е потвърдено спирането и е дадена възможност пострадалият да подаде тъжба, същият е могъл да изрази в хода на образувано съдебно производство за престъпление от частен характер по реда на чл. 287, ал. 7 НПК, ако се установят в хода на съдебното следствие основания за това. С потвърждаването на постановлението за спиране на наказателното производство с влязлото в сила определение по ч. н. д. № 514/2020 г. по описа на РС – Петрич следва да се приеме за окончателно решен въпросът по досъдебното производство, че не е налице извършено престъпление от общ характер, като за реализация на наказателна отговорност на извършителите пострадалият е имал възможност в 6-месечен срок да подаде тъжба. При контрол на постановление за прекратяване на наказателно производство поради неподаване на тъжба по реда на чл. 81 НПК съдът следва да прецени дали са спазени другите условия за прекратяване, но не и отново да извършва преценка за законосъобразност на изводите на прокурора относно анализа на доказателствата по ДП, тяхната пълнота и обективност и дали въз основа на същите може да се направи извод за извършено престъпление от общ характер. В конкретния случай са били налице всички предпоставки за прекратяване на наказателното производство на посоченото от прокурора основание / чл. 24, ал. 6 вр. ал. 5, т. 1 НПК, като следва да се добави и във връзка с чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК/. Налице е влязло в сила постановление на прокурора за спиране на наказателното производство, тъй като на досъдебното производство е установено, че

престъплението /такова по чл. 130, ал. 1 НК/ се преследва по тѣжба на пострадалия. Пострадалият е надлежно уведомен за мотивите на прокурора и на съда, потвърдил постановлението за спиране, защо е прието, че не разследващите органи, а той като пострадал следва да предприеме мерки за реализация на наказателната отговорност на извършителите по частен ред, както и в какъв срок трябва да подаде тѣжба. С оглед на това, че пострадалият е имал упълномощен адвокат на досъдебното производство същият е бил наясно как да реализира правото на подаване на тѣжба. Въпреки ясното уведомяване за необходимостта от подаване на тѣжба по чл. 81 НПК пострадалият А. умишлено е бездействал в 6-месечния срок, защото е смятал /въпреки влязлото в сила определение на съда за потвърждаване на постановлението на прокурора за спиране и полученото уведомление по чл. 50 НПК/, че е налице престъпление/я от общ характер и ще обжалва постановлението за прекратяване. Липсата на подадена тѣжба в срока, посочен в закона и съгласно влязлото в сила постановление за спиране на наказателното производство на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК и полученото уведомление от пострадалия, е било основание за прекратяване на наказателното производство от прокурора.

Поради горното въззивният съд намира, че наказателното производство законосъобразно е прекратено от прокурора и са били налице предпоставките за потвърждаване от районния съд на постановлението за това.

Поради изложените по-горе съображения обжалваното определение на районния съд, с което е потвърдено постановлението за прекратяване на наказателното производство, следва да бъде потвърдено.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 243, ал. 8 вр. ал. 6 и 7 от

НПК Благоевградски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 187 от 04.10.2021 г., постановено по

ч. н. д. № 704/2021 г. на Районен съд – Петрич, с което е потвърдено постановление от 16.06.2021 г. на Районна прокуратура – Благоевград, ТО Петрич за

прекрояване на наказателното производство по
Досъдебно производство № 3143М-207/2016 г. по описа
на РУ – Петрич.

Определението на съда не подлежи на проверка по
жалба или протест. Да се уведомят за същото
пострадалият А. и адв. Н., като им се изпрати препис от
определението.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

**Определение № 104 от 16.02.2022 г. на ОС -
Плевен по в. ч. н. д. № 51/2022 г.**

Данни за делото	
Съд:	Окръжен съд - Плевен
Вид на делото:	ВЧНД
Номер на делото:	51
Година:	2022
Съдебен състав / Съдия:	ЦЕЗАРИНКА ХРИСТОВА ЙОСИФОВА- ЙОТКОВА
Данни за акта	
Вид на акта:	Определение
Номер на акта:	104
Дата на постановяване:	16.02.2022 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	
Данни за изпращане в по-висша инстанция	
Съд:	
Изходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от	

обжалване:

Определение

№ 104

гр. Плевен, 15.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ, в

закрито заседание на петнадесети февруари през
две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ К. ГРЪНЧАРОВ

Членове: ЦЕЗАРИНКА ХР. ЙОСИФОВА-
ЙОТКОВА

МАРИАН В. ИВАНОВ

като разгледа докладваното от ЦЕЗАРИНКА ХР.
ЙОСИФОВА-ЙОТКОВА Въззивно частно наказателно дело
№ 20224400600051 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 243, ал. 7 от НПК.

Производството е образувано по жалба от П. А. В.
от гр. Кнежа, обл. Плевенска, против определение №
1/5.02.2022 г., постановено по НЧД № 278/2021 г. по
описа на РС-Кнежа, с което е потвърдено постановление
на РП-Плевен за прекратяване на наказателното
производство по досъдебно производство № Д-186/2019
г. по описа на същата прокуратура. В жалбата се излагат
доводи за неправилност и незаконосъобразност на
определението, поради което жалбоподателят моли
въззивната инстанция да отмени първоинстонционния
съдебен акт и да отмени постановлението за
прекратяване на наказателното производство, изготвено
от РП-Плевен. Не се сочат конкретни оплаквания и
единственото искане на жалбоподателя е да се внесе
обвинение в съда от прокурора.

Съдът, като провери обжалвания съдебен акт и се
запозна с материалите по досъдебно производство № Д-
186/2019 г. по описа на РП-Плевен, констатира
следното:

Въззивната жалба е подадена в срока и по реда на
чл. 243, ал. 7 от НПК, поради което разглеждането ѝ е
допустимо.

По същество жалбата е неоснователна.

Досъдебното производство е образувано за това,
че на неустановен ден през месец август 2019 година в
гр. Кнежа, обл. Плевенска, пред надлежен орган на

властта – Началник РУ-Кнежа при ОДМВР-Плевен, е набедено лицето П. А. В. от гр. Кнежа в престъпление – неправомерно производство и съхраняване на акцизни стоки без бандерол и неправомерно присъединяване към водоснабдителната мрежа, като знаело, че е невинно - престъпление по чл. 286, ал. 1 от НК.

В хода на разследването са извършени действия за събиране и проверка на доказателствата, чрез съответните доказателствени способности – разпит на свидетели и събиране на писмени доказателства. Последвало е, на основание чл. 199 и чл. 244, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК, спиране на досъдебното производство с постановление от 26.10.2020 година. Наблюдаващият прокурорът е приел, че липсват данни за осъществено противоправно деяние, покриващо признаците на престъпния състав на 286, ал. 1 от НК и че се касае до евентуално извършено престъпление от частен характер, по смисъла на чл. 146 от НК /обида/, което се преследва по тъжба на пострадалия - П. А. В.. За постановеното спиране на ДП бил уведомен жалбоподателят П. В., който обжалвал постановлението на прокурора.

С Определение № 505/6.11.2020 г., постановено по ЧНД № 246/2020 г. на РС – Кнежа, жалбата на П. А. В. е оставена без разглеждане като недопустима.

Не се съдържат данни по делото, че в шестмесечния срок от получаване на постановлението за спиране жалбоподателят П. А. В. е депозирал тъжба пред Районен съд-Кнежа, по реда на чл. 81 от НПК.

Изготвено е постановление за прекратяване на наказателното производство, на основание чл. 199 и чл. 243, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 24, ал. 6 във вр. ал. 5, т. 1 от НПК, от дата 11.10.2021 г.

Правилно същото е потвърдено от първоинстанционния съд на формално основание, без да се обсъждат по същество оплакванията на жалбоподателя. Още с влязлото в сила постановление за спиране на ДП, за жалбоподателя В. е останала единствената възможност наказателното производство да продължи /като се ползват събраните по него материали/, ако е подал тъжба, по реда и условията на чл. 81 от НПК. Още с влязлото в сила постановление за спиране на ДП е преклудирана възможността разследването да продължи за престъпление от общ

характер - по чл. 286, ал. 1 от НК.

По изложените съображения, въззивният съд намира, че определението, с което е потвърдено постановлението на РП-Плевен за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № Д-186/2019 г. по описа на същата прокуратура, е правилно и постановено в съответствие със законовите разпоредби. Същото следва да се потвърди, а жалбата на П. А. В.

да остави без уважение, като неоснователна.

Водим от горното, Плевенски Окръжен Съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 1/5.01.2022 г., постановено по НЧД № 278/2021 г. по описа на РС-Кнежа, с което е потвърдено постановление на РП-Плевен за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № Д-186/2019 г. по описа на същата прокуратура.

Определението не подлежи на жалба или протест.

Председател: _____

Членове:

_____
_____

**Определение № 551 от 28.04.2020 г. на РС - Бургас
по ч. н. д. № 1336/2020 г.**

Данни за делото	
Съд:	Районен съд - Бургас
Вид на делото:	ЧНД
Номер на делото:	1336
Година:	2020
Съдебен състав / Съдия:	АНДОН В. ВЪЛКОВ
Данни за акта	
Вид на акта:	Определение
Номер на акта:	551
Дата на постановяване:	28.04.2020 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	
Данни за изпращане в по- висша инстанция	
Съд:	Окръжен съд - Бургас
Изходящ номер:	5154
Година:	2020
Тип на документа:	Писмо
Дата на изпращане:	09.06.2020 г.
Резултат от	

обжалване:

Определение

гр. Бургас, 28.04.2020 г.

БУРГАСКИ РАЙОНЕН СЪД, НК, I състав, в закрито съдебно заседание, проведено на 28.04.2020 г., в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: АНДОН ВЪЛКОВ

като разгледа докладваното от съдията Вълков НЧД № 1336 по описа на съда за 2020 г., намери за установено следното:

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 и сл. от НПК.

С постановление на Районна прокуратура – Бургас от 11.03.2020 г., на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 6, вр. ал. 5, т. 1, вр. 25, ал. 1, т. 6 и чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, е било прекратено производството по ДП № 156/2013 г. по описа на ОСЛО при ОП Бургас, пр. пр. № 2792/2013 г. по описа на БРП, водено за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 2 вр. чл. 130, ал. 1 от НК.

Срещу постановлението е постъпила жалба с вх. № 13564/25.03.2020 г., подадена от соченото за пострадало лице Г. Х. К.. В жалбата се посочва, че изводите на БРП са неправилни. Иска се от съда да отмени атакуваното постановление, като върне делото на БРП със задължителни указания за приложение на закона.

Срещу постановлението е постъпила жалба /с № 2792/01.04.2020 г. на БРП/ и от адв. В. Ж., повереник на соченото за пострадало лице - Г. Х. К.. В жалбата се посочва, че не се споделят изводите на БРП. Иска се от съда да отмени атакуваното постановление, като върне делото на БРП със задължителни указания за приложение на закона.

Съдът намира, че така депозираните жалби са подадени в предвидения в НПК срок, от легитимиран субект - соченото за пострадало лице от престъплението, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което са допустими за разглеждане. Разгледани по същество, съдът ги намира за неоснователни по следните съображения.

Досъдебното производство е образувано 04.12.2013 г. срещу "виновното лице", за това, че на 02.03.2013 г., в гр. Бургас, причинил на Г. Х. К. лека телесна повреда, изразяваща се в кръвонасядане по лицето и устните, охлузвания на коляното, довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота, като деянието е извършено по хулигански подбуди и от полицейски орган по повод функцията му - престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 2 и т. 12, вр. чл. 130, ал. 1 НК, и за това, че на 02.03.2013 г., в гр. Бургас, причинил на Р. Х. Г. лека телесна повреда, изразяваща се в кръвонасядане и драскотини на лява длан, кръвонасядане по бедрото, довели до болка, като деянието е извършено по хулигански подбуди и от полицейски орган по повод функцията му - престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 2 и т. 12, вр. чл. 130, ал. 2 НК.

С Постановление от 29.07.2019 г. на Районна прокуратура – Бургас е спряно образуваното ДП № 156/2013 г. по описа на ОД МВР, на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК. В мотивите на Районна прокуратура – Бургас е прието, че извършеното престъпление следва да се квалифицира като такова по чл. 130, ал. 1 НК, за което съгласно разпоредбата на чл. 161, ал. 1 НК наказателното преследване се образува по тъжба на пострадалия, подадена до съда. Предвид това производството по делото е спряно, с оглед необходимостта от даване на възможност на пострадалото лице да реализира правата си по чл. 81 НПК. С Определение от 26.08.2019 г. БРС е потвърдил постановлението за спиране на наказателното производство по ДП № 156/2013 г. по описа на ОД МВР Бургас.

По делото са представени справки от БРС (л. 12 и л. 15 от т. 16 на ДП,), от които се установява, че по входираната тъжба от Р. Г. срещу К. П., е образувано НЧХД 4659/2019 г., което е прекратено, а от пострадалия Г. К. няма подадена тъжба.

С Постановление от 11.03.2020 г. на Районна прокуратура – Бургас е прекратено образуваното ДП № 156/2013 г. по описа на ОД МВР, доколкото не е подадена тъжба до РС - Бургас.

Съдът намира, че атакуваният акт е законосъобразен.

Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 6 НПК, наказателното производство се прекратява на основание ал. 5, т. 1 и в случаите по чл. 25, ал. 1, т. 6, ако в шестмесечния срок след получаване на съобщение за спирането пострадалият от престъплението не подаде тѣжба по реда на чл. 81 НПК. Съгласно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 НПК, тѣжбата трябва да бѣде подадена в шестмесечен срок от деня, когато пострадалият е узнал за извършване на престъплението, или от деня, в който пострадалият е получил съобщение за спиране на наказателното производство на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК.

По делото е приложено известие за доставяне, изпратено до настоящия жалбоподател, получено на дата 02.08.2019 г. (л. 181 от т. 14 на ДП), като пострадалият е уведомен на основание чл. 50 НПК за възможността да реализира правата си по чл. 80 НПК. В преклузивния срок по чл. 81, ал. 3 НПК няма депозирана тѣжба от пострадалото лице, поради което наказателното производство правилно е било прекратено на основание чл. 24, ал. 5, т. 1 НПК във вр. с чл. 24, ал. 6 НПК, с обжалваното в настоящото производство постановление.

Поради изложеното, съдът намира, че законът правилно е бил приложен, което дава основание на БРС да потвърди постановлението за прекратяване.

Така мотивиран и на основание чл. 243, ал. 6, т. 1 НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановлението на Районна прокуратура - Бургас от 11.03.2020 г., с което на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 6, вр. ал. 5, т. 1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 6 и чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, е било прекратено производството по ДП № 156/2013 г. по описа на ОСЛО при ОП - Бургас, пр. пр. № 2792/2013 г. по описа на БРП, водено за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 2 вр. чл. 130, ал. 1 от НК.

Определението подлежи на обжалване или протест в седемдневен срок от съобщаването му пред БОС.

ПРЕПИС от определението да се връчи на БРП и на пострадалото лице.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

**Определение № 260116 от 19.11.2020 г. на РС -
Враца по ч. н. д. № 997/2020 г.**

Данни за делото	
Съд:	Районен съд - Враца
Вид на делото:	ЧНД
Номер на делото:	997
Година:	2020
Съдебен състав / Съдия:	VII състав, РОСИЦА И. АНГЕЛОВА
Данни за акта	
Вид на акта:	Определение
Номер на акта:	260116
Дата на постановяване:	19.11.2020 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	
Данни за изпращане в по-висша инстанция	
Съд:	Окръжен съд - Враца
Изходящ номер:	60028
Година:	2021
Тип на документа:	Писмо
Дата на изпращане:	05.01.2021 г.
Резултат от	

обжалване:

Определение

№

гр. Враца, 19.11.2020 г.

Врачанският районен съд, VII-ми наказателен състав, в закритото съдебно заседание на деветнадесети ноември, през две хиляди и двадесета година, в състав:

Председател: Росица Ангелова

като изслуша докладваното от съдията ч. н. д. № 997/2020 г. по описа на ВРС, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 НПК и е образувано по жалба на С. Б. Д. ***, ЕГН ***** в качеството ѝ на пострадало лице против Постановление на ВРП от 24.09.2020 г., с което е прекратено ДП № 1985/2019 г. по описа на РП - Враца, образувана за престъпление по чл. 320а от НК.

С жалбата се релевират оплаквания за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното постановление, като постановено в противоречие със събраните в досъдебното производство доказателства, които според жалбоподателя били достатъчни, за да обусловят наличие на извършено от обективна и субективна страна престъпление.

Съдът като взе предвид депозираната жалба, атакуваното постановление на ВрРП и след преценка и анализ на предоставените материали по делото, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена при условията на чл. 243, ал. 4 НПК. Видно от известието за доставяне, св. С. Д. е получила издаденото от прокурора постановление на 29.09.2020 г., като в същото ? е указан седемдневен срок за обжалване пред РС-Враца. Жалбата, по повод на която е образувано настоящето ч. н. д. е подадена до ВрРП на 06.10.2020 г., поради което съдът приема същата за допустима, но разгледана по същество за неоснователна.

Наказателното производство по ДП № 1985 /2020 г. по описа на ВрРП е образувано и водено за престъпление по чл. 320а от НК за това, че на 30.10.2019 г. в село Лютаджик, област Враца е била отправена закана за извършване на престъпление по чл.

333 НК, а именно закана за взривяване на автомобил, ползван от жалбоподателката Д. и това заканване би могло да предизвика основателно опасение за осъществяването му.

След извършване на съответните процесуално-следствени действия за събиране и проверка на доказателства чрез съответните доказателствени способности – разпит на свидетели и събиране на писмени доказателства, е последвало на основание чл. 199 и чл. 244, ал. 1, т. 1 вр. чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК спиране на досъдебното производство с постановление от 25.02.2020 г., като за да постанови този резултат, прокурорът е приел, че липсват данни за осъществено противоправно деяние, покриващо признаците на престъпния състав на чл. 320а вр. чл. 333 вр. чл. 330, ал. 1 НК, както и на чл. 144, ал. 3 НК, а се касае до наличие на отправени закани против личността на друго и на негови близки и имот, което обективира състав на престъпление по чл. 144, ал. 1 НК, което се преследва по тъжба на пострадалия. За постановеното спиране на ДП била уведомена жалбоподателката С. Д., както и нейните родители св. Б. Ц. и св. Ц. а, като и на тримата е указан шестмесечен срок за подаване на тъжба пред съда по реда на чл. 81 НПК.

Установено е по делото, че постановлението за спиране на досъдебното производство не е обжалвано, както и, че в указания шестмесечен срок св. Д., св. Ц. и св. Ц. а не са подавали тъжба пред съда по реда на чл. 81 НПК, с оглед на което прокурора на основание чл. 199 и чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 1 и ал. 6 вр. ал. 5, т. 1 НПК е прекратил досъдебното производство.

Съдът намира, че в настоящето производство не следва да коментира доводите на жалбоподателя по същество, тъй като ДП е прекратено на формално основание с оглед разпоредбите на чл. 24, ал. 6 НПК и липсата на частна тъжба до съда.

С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваното прекратително прокурорско постановление е правилно и законосъобразно, поради което подадената жалба е неоснователна и като такава същата не следва да бъде уважена, а обжалваното постановление на ВРП следва да се потвърди, поради което и на основание чл. 243, ал. 6, т. 1 НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПОТВЪРЖДАВА Постановление за прекратяване на наказателно производство от 24.09.2020 г., издадено от прокурор при ВрРП по ДП № 1985/2019 по описа на ВрРП.

Определението подлежи на обжалване и протестиране пред ВрОС в седемдневен срок от уведомяването.

Да се уведомят ВРП и жалбоподателят С. Б. Д..
РАЙОНЕН СЪДИЯ:

**Определение № 260112 от 25.02.2021 г. на РС -
Добрич по ч. н. д. № 227/2021 г.**

Данни за делото	
Съд:	Районен съд - Добрич
Вид на делото:	ЧНД
Номер на делото:	227
Година:	2021
Съдебен състав / Съдия:	V състав, МИНКА КИРЧЕВА
Данни за акта	
Вид на акта:	Определение
Номер на акта:	260112
Дата на постановяване:	25.02.2021 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	
Данни за изпращане в по-висша инстанция	
Съд:	
Изходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от обжалване:	

Определение

гр. Добрич, 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Добричкият районен съд, наказателна колегия, пети съдебен състав в закрито заседание на двадесет и пети февруари две хиляди двадесет и първа година, в състав:

Председател: Минка Кирчева

разгледа докладваното от Съдията н. ч. д. № 227 по описа на Добричкия районен съд за 2021 г. и за да се произнесе, взе следното предвид:

Съдебното производство по делото е образувано по реда на чл. 243, ал. 5 от НПК, по жалба от М. М. П., ЕГН: *****, срещу Постановление на Районна прокуратура – гр. Добрич от 12.02.2021 г. за прекратяване на наказателното производство по д. п. № 20/20 по описа на Първо РУ гр. Добрич, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 24, ал. 6 във вр. с ал. 5, т. 1 от НПК.

В жалбата се твърди, че на 17.12.2019 г., на пострадалият М. П. е била причинена средна телесна повреда, изразяваща се в сътресение на мозъка, счупване на носните кости, обуславящо разстройство на здравето, временно опасно за живота – престъпление по чл. 129, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК.

Добричкият районен съд като прецени жалбата, събраните по делото доказателства, както и мотивите за прекратяване на наказателното производство, намира за установено следното:

Жалбата, като подадена от лице притежаващо активна процесуална легитимация, в законоустановения срок е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна по следните съображения:

Наказателното производство по д. п. № 20/2020 г. по описа на Първо РУ гр. Добрич е образувано на 12.02.2020 г. / въз основа на материалите по пр. № 370/2020 г. / за извършено в гр. Добрич, на 17.12.2019 г. престъпление по чл. 129, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, срещу личността на М. М. П..

В хода на разследването е изготвена СМЕ 71/20, с чието заключение се установяват получените от М. М. П.

травматични увреждания, а именно: сътресение на мозъка, счупване на носни кости, разкъсно контузни рани на горната устна и дясната вежда, ожулвания на челото, кръвонасядания по лицето, кръвоизлив в дясна очна ябълка, които в своята съвкупност са обусловили временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

С Постановление от 06.08.2020 г., ДРП спира наказателното производство по делото, на основание чл. 244, ал. 1, т. 1 и ал. 3, във вр. с чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК като приема, че посочените увреждания представляват лека телесна повреда, по смисъла на чл. 130 от НК, и с оглед разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от НК наказателното преследване се възбужда по тѣжба на пострадалия, която следва да се подаде до съответния първоинстанционен съд. Постановлението е връчено на пострадалия П. на 06.08.2020 г. / л. 95 от д. п. /.

От приложеното по делото Уведомление от ДРС / л. 97 / се установява, че към 10.02.2021 г. няма образувано наказателно производство по реда на чл. 81 от НПК по подадена тѣжба от лицето М. М. П., ЕГН: *****.

С процесното Постановление от 12.02.2021 г., ДРП прекратява наказателното производство по д. п. № 20/20 г. по описа на Първо РУ гр. Добрич, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 24, ал. 6 във вр. с ал. 5, т. 1 от НПК, тъй като в шестмесечния срок след получаване съобщението за спиране, пострадалият от престъплението не е подал тѣжба по реда на чл. 81 от НПК.

Предвид горното, съдът приема за обоснован и законосъобразен извода на ДРП, че в случая е налице основанието на чл. 243, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 24, ал. 6 във вр. с ал. 5, т. 1 от НПК за прекратяване на наказателното производство по горепосоченото досъдебно производство, тъй като пострадалият от престъплението не е подал тѣжба по реда на чл. 81 от НПК в шестмесечен срок от получаване съобщението за спиране на производството / 06.08.2020 г. / - изтекъл на 08.02.2021 г. / работен ден /.

С оглед горното, жалбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение, а обжалваното Постановление следва да бъде потвърдено, предвид което съдът:

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Постановление на Районна прокуратура – гр. Добрич от 12.02.2021 г. за прекратяване на наказателното производство по д. п. № 20/20 по описа на Първо РУ гр. Добрич, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 24, ал. 6 във вр. с ал. 5, т. 1 от НПК

Определението подлежи на обжалване или протест в 7 дневен срок от съобщаването на страните пред Добрички окръжен съд.

Председател:

/ М. Кирчева/

Определение № 439 от 31.08.2022 г. на ОС - Благоевград по в. ч. н. д. № 651/2022 г.

Данни за делото

Съд:	Окръжен съд - Благоевград
Вид на делото:	ВЧНД
Номер на делото:	651
Година:	2022
Съдебен състав / Съдия:	Маргарита Коцева

Данни за акта

Вид на акта:	Определение
Номер на акта:	439
Дата на постановяване:	31.08.2022 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	

Данни за изпращане в по-висша инстанция

Съд:	
Изходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от обжалване:	

Определение

№ 439

гр. Благоевград, 31.08.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН

НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Маргарита Коцева

Членове: Петър Пандев

Маргарита Пл. Алексиева

като разглежда докладваното от Маргарита Коцева Въззивно частно наказателно дело № 20221200600651 по описа за 2022 година

Производството пред Благоевградски окръжен съд е по реда на чл. 243, ал. 7 и 8 НПК и е образувано по протест на РП – Благоевград, ТО – Гоце Делчев срещу Определение № 77 от 19.07.2022 г. на Районен съд – Гоце Делчев по в. ч. н. д. № 241/2022 г. по описа на същия съд, с което е отменено постановление от 26.05.2022 г. на прокурор при ТО – Гоце Делчев на Районна прокуратура – Благоевград за прекратяване на наказателното производство по Досъдебно производство № 323/2018 г. по описа на РУ – Гоце Делчев.

С протеста се иска отмяна на атакуваното определение на РС – Гоце Делчев. Сочи се, че в 6-месечен срок от уведомяване за спиране на производството пострадалата Й. В. не е подала тѣжба в РС – Гоце Делчев, като след изтичане на този срок прокурорът е прекратил наказателното производство на основание чл. 24, ал. 5 НК; прокурорът сочи, че е имало подадена жалба срещу постановлението за спиране на производството, но районният съд е потвърдил спирането, като мотивите на съда за отмяна на постановлението на прокурора за прекратяване - защото нямало мотиви за другите оплаквания на жалб. В., не били във връзка с доказателствата в производството, защото в показанията пострадалата сочела само за повреден зид и претендирала за възстановяване на оградата, но не споменавала за други разрушения в имота.

Иска се с протеста определението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, като се потвърди постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство.

Протестът на прокурора е изпратен във въззивния съд с материалите по

ч. н. д. № 241/2022 г. по описа на РС – Гоце Делчев, по което е постановено обжалваното определение, и ДП № 323/2018 г. по описа на РУ – Гоце Делчев, както и ч. н. д. № 423/2021 г. на РС – Гоце Делчев.

Благоевградският окръжен съд, като се запозна с постъпилите по делото материали и обсъди изложените доводи в протеста, по който е образувано настоящето дело, и в жалбата на пострадалата Й. В. от гр. Гоце Делчев, която е разглеждал районният съд в атакуваното пред въззивния съд определение, намира за установено следното:

Протестът е допустим – подаден е от прокурор от съответната прокуратура, постановила прекратяване на наказателното производство, в 7 дневния срок за протестиране на определението на районния съд /на

27.07.2022 г. прокурорът е подал протест/, а съобщение за протестиране в РП – Благоевград, ТО – Гоце Делчев е получено на 20.07.2022 г. Препис от протеста е връчен на пострадалата Й. В., като не са

депозирани писмени възражения от нея срещу протеста до момента на произнасяне от въззивната инстанция.

В атакуваното от прокурора определение районният съд е приел, че жалбата на пострадалата В. срещу постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство е основателна, като е изложил мотиви, че спирането и прекратяването на наказателното производство от прокурора се отнасяло само за евентуално извършено престъпление по чл. 216, ал. 4 НК – разрушена каменна стена и дървена порта, като при неподаване на тѣжба само за това престъпление е могло да бъде прекратено наказателното производство, според районния съд в постановлението на прокурора липсвали мотиви за неподаване на тѣжба и мотиви по оплакванията на жалб. В. за заграбване на част от нейния имот и застрояването му от ЕТ "Н П" и за разрушен навес, които вреди, ако са били включени в стойността, е възможно да е променена преценката за маловажност, като прокурорът не бил коментирал оспорването от пострадалата на оценката на вредите на оградата и портата, нямало мотиви при преценката за маловажност на другите обстоятелства, свързани с тежестта на престъплението, а не само ниската стойност на вредите. Приемайки, че прокурорът не е изложил мотиви по всички въпроси за прекратяването и е нарушил чл. 13, чл. 14 и чл. 199 НПК, районният съд е отменил постановлението за прекратяване и е върнал делото на прокурора.

Въззивната инстанция намира, че обжалваното определение е неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено и съответно потвърдено постановлението за прекратяване на наказателното производство.

Макар и в настоящото производство да се извършва контрол на постановление на прокурора за прекратяване на наказателно производство, според настоящия състав повторна проверка на събраните доказателства по досъдебното производство и направен анализ от прокурора на същите, за да се направи извод дали е налице извършено престъпление/я от общ характер, не е необходима /а и не е допустима/, доколкото предпоставка за прекратяване на наказателното производство е само и единствено липсата на подадена тѣжба в законоустановения срок, ако влезе в сила постановлението на прокурора за спиране на наказателното производство поради това, че макар и да се установява извършено престъпление, същото е такова от частен характер.

По делото не е спорно и това се установява от приложеното към настоящето производство ч. н. д. № 423/2021 г. на РС – Гоце Делчев, че на 06.08.2021 г. прокурорът се е произнесъл с постановление за спиране на наказателното производство; за това спиране е изготвено и съобщение по чл. 50 и чл. 81 НПК, с което пострадалата Й. ИЛ. В. е уведомена на 09.08.2021 г., когато е получила съобщението, че наказателното производство е спряно и че може да подаде тѣжба в шестмесечен срок от това съобщение. От материалите по посоченото по-горе дело е видно, че пострадалата В. е предприела защита на правата си във връзка с постановлението на прокурора за спиране и е обжалвала същото, но с влязло в сила Определение № 50/08.09.2021 г. по ч. н. д. № 423/2021 г. на РС – Гоце Делчев постановлението за спиране е потвърдено, макар и съдът да не е постановил уведомяване на жалбоподателя за постановеното определение, като е посочил в определението, че пострадалата е уведомена за спиране на наказателното производство, тъй като престъплението е от частен характер. Установява се, че пострадалата не е депозирала тѣжба в 6-месечния срок от получаване на съобщението за спиране и до изготвяне на постановлението на прокурора за прекратяване от 26.05.2022 г., като същата в подадената жалба срещу постановлението за прекратяване не сочи, че е подала тѣжба срещу конкретно лице за унищожаване на нейна вещ.

Неправилно и незаконосъобразно РС – Гоце Делчев е приел наличие на основание за отмяна на постановлението за прекратяване, приемайки липса на мотиви на същото, като отново се е произнесъл по въпроси, по които е налице влязъл в сила съдебен акт /определението на РС – Гоце Делчев, с което е потвърдено постановление на прокурора за спиране на наказателното производство, тъй като извършеното престъпление се преследва по тѣжба на пострадалия/. В постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство, когато това постановление е на основание чл. 24, ал. 6 НПК, който препраща в случаите на чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК към чл. 24, ал. 5, т. 1 НПК, не е необходимо да бъде правен повторно анализ на събраните по досъдебното производство доказателства /такъв прокурорът вече е бил направил при изготвяне на постановлението за спиране на наказателното производство по чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК/, тъй като проверка на изводите на прокурора, че не е налице извършено престъпление от общ характер, а такова, преследвано по тѣжба на пострадалия, и на обосноваността на фактическите изводи при анализ на доказателствения материал вече е направен от съда с влязъл в сила съдебен акт, с който е потвърдено постановлението за спиране, в което прокурорът е направил преценка, че не са налице данни за престъпление от общ характер при подробен анализ на събраните доказателства, съответно е дадена възможност пострадалият да реализира правата си по частен ред с подаване на тѣжба. Действително упрек търпят мотивите на прокурора в постановлението за спиране и определението на съда за потвърждаване на това постановление, защото по всички възражения в жалбата на пострадалата няма произнасяне в тези актове, тъй като прокурорът не е обсъдил всички събрани доказателства по досъдебното производство, за да направи фактически и правни изводи по всички възражения на пострадалата. Макар и постановлението за спиране на прокурора да не може да се контролира, тъй като е потвърдено с влязъл в сила съдебен акт, следва да се посочи, че са незаконосъобразни изводите на съда в протестираното по настоящето дело определение, защото същите отново имат връзка с необоснован извод на прокурора за маловажност на случая на престъпление по чл. 216, ал. 1 НК, като изводът на прокурора, че са налице данни за престъпление по чл. 216, ал. 4 НК, преследвано по частен ред от пострадалия, не са могли да бъдат преразглеждани от съда при контрол на постановлението за прекратяване на наказателното производство поради липса на подадена тѣжба от пострадалия. Следва да се посочи, че по досъдебното производство са събрани гласни и писмени доказателства, които не са позволявали прокурорът да направи извод за "присвояване" и "заграбване" на част от имота на пострадалата В., тъй като при извършените проверки от служители в общината по незаконно строителство не е установено навлизане в имота на пострадалата /по нейни твърдения с 1/4/, а твърденията на пострадалата за необективна оценка на разрушенията, защото е направена на разрушени обекти от преди 5 г., не дава основание за съмнение в

оценката на в. л., защото очевидно няма възможност по друг начин да се извърши оценката към настоящия момент от в. л., което е извършило и оглед на обекта при даване на оценката /а видно от писмо на л. 46 от ДП пострадалата е имала възможност още през 2018 г. да оцени щетите с външен лицензиран оценител/, във връзка с доводите за разрушен сайвант и претенциите на пострадалата при разпита й като свидетел за 100-200 лв. за този сайвант, освен нейните показания, няма други доказателства, че е имало нови керемиди на този сайвант, както и че същият е разрушен от други лица /конкретно при строителството на къщата за гости в съседния имот/, а не се е бил разрушил заради неподдържането на имота от пострадалата В. като собственик.

Пострадалата В. не представя доказателства, не излага и такива твърдения в жалбата пред районния съд, че в 6-месечен срок от получаване на съобщението за спиране на наказателното производство, е подала частна тжба срещу лицето /или лицата/, което според нея са извършили престъпление срещу нейната недвижима вещ, за да реализира наказателната отговорност на конкретно физическо лице по частен ред, като не е образувано наказателно производство от частен характер, поради това прокурорът е установил, че няма подадена тжба /в постановлението неточно е написано жалба/ от пострадалата В. /която по досъдебното производство макар и да не е имала упълномощен адвокат, с оглед депозираните жалби от същата следва да се приеме, че е била наясно с правата си, а и при необходимост е могла да ангажира адвокат/ въпреки уведомяването й за това, е съставено постановлението за прекратяване на наказателното производство от 26.05.2022 г. с посочено основание за прекратяване - чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 6 НПК / последното следва да е във вр. с ал. 5, т. 1 на чл. 24 НПК/.

Според въззивната инстанция с оглед посоченото по-горе процесуално развитие на досъдебното производство, обжалването на постановления от прокурора акт за спиране и произнасянето от съда, основаниято за прекратяване на наказателното производство с постановлението от 26.05.2022 г., не следва при контрол на последното постановление за прекратяване на производството да се преценяват отново всички обстоятелства, които съдът вече веднъж с влязъл в сила съдебен акт е решил, когато е контролирал законосъобразността на постановлението на прокурора за спиране, в което е преценено, че по досъдебното производство е установено, че престъплението се преследва по тжба на пострадалия и че прокурорът не установява извършване на престъпление от общ характер, като е неоснователно искането в жалбата на пострадалата В. до районния съд отново да преценява правилността на анализа от прокурора на доказателствата от досъдебното производство и извода на прокурора, че не е налице извършено престъпление от общ характер. Несъгласието на пострадалата В. с тези изводи /дали е налице престъпление по чл. 216, ал. 4 или ал. 1 на НК, налице ли е твърдяно "заграбване" на част от имота й/ при наличие на влязъл в сила съдебен акт, с който е потвърдено спирането и е дадена възможност пострадалата да подаде тжба, същата е могла да изрази в хода на образувано съдебно производство за престъпление от частен характер по реда на чл. 287, ал. 7 НПК, ако се установят в хода на съдебното следствие основания за това. С потвърждаването на постановлението за спиране на наказателното производство с влязлото в сила определение по ч. н. д. № 423/2021 г. по описа на РС – Гоце Делчев следва да се приеме за окончателно решен въпросът по досъдебното производство, че не е налице извършено престъпление от общ характер, като за реализация на наказателна отговорност на евентуалните извършители пострадалата е имала възможност в 6-месечен срок да подаде тжба /друг е въпросът дали е била изтекла вече давността за наказателно преследване за престъпление по чл. 216, ал. 4 НК, доколкото се твърдят извършени действия на неустановена дата през 2015 г., за които пострадалата е подала жалба до полицията на 30.10.2017 г. /. При контрол на постановление за прекратяване на наказателно производство поради неподаване на тжба по реда на чл. 81 НПК съдът следва да прецени дали са спазени другите условия за прекратяване, но не и отново да извършва преценка за законосъобразност на изводите на прокурора относно анализа на доказателствата по ДП, тяхната пълнота и обективност и дали въз основа на същите може да се направи извод за извършено престъпление от общ характер или е налице такова от частен характер. В конкретния случай са били налице всички предпоставки за прекратяване на наказателното производство на посоченото от прокурора основание /чл. 24, ал. 6 НПК, като следва да се добави и във връзка с ал. 5, т. 1 НПК и чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК/. Налице е влязло в сила постановление на прокурора за спиране на наказателното производство, тъй като на досъдебното производство е установено според прокурора, че престъплението /такова по чл. 216, ал. 4 НК/ се преследва по тжба на пострадалия на основание чл. 218в, т. 1 НК. Пострадалата В. е надлежно уведомена за мотивите на прокурора в постановлението за спиране, защо е прието, че не разследващите органи, а тя като пострадала следва да предприеме мерки за реализация на наказателната отговорност на извършителя по частен ред, както и в какъв срок трябва да подаде тжба. Макар и пострадалата да не е имала упълномощен адвокат на досъдебното производство същата е била наясно как да реализира правото на подаване на тжба с оглед многото депозирани от нея жалби и възможност да ангажира при необходимост адвокат, както и достатъчния срок от 6 месеца за реализиране на правата й. Въпреки ясното уведомяване за необходимостта от подаване на тжба по чл. 81 НПК пострадалата В. е бездействала в 6-месечния срок, защото е смятала, че следва да се проведе разследване и няма основание за прекратяване на наказателното производство. Липсата на подадена тжба в срока, посочен в закона – чл. 81, ал. 3 НПК, и съгласно полученото от пострадалата постановление за спиране на наказателното производство на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК и полученото уведомление от същата, е било основание за прекратяване на наказателното производство от прокурора.

Поради горното въззивният съд намира, че наказателното производство законосъобразно е прекратено от прокурора и не са били налице предпоставките за отмяната от районния съд на постановлението за това.

Поради изложените по-горе съображения обжалването определение на районния съд, с което е отменено постановлението за прекратяване на наказателното производство, следва да бъде отменено, като се потвърди постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство. Пострадалата има възможност да защити правата си на собственик по граждански ред срещу лицата, които твърди, че са ги нарушили.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 243, ал. 8 вр. ал. 6 и 7 от

НПК Благоевградски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА Определение № 77 от 19.07.2022 г., постановено по ч. н. д.

№ 241/2022 г. на Районен съд – Гоце Делчев и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА постановление от 26.05.2022 г. на Районна прокуратура – Благоевград, ТО – Гоце Делчев за прекратяване на наказателното производство по Досъдебно производство № 323/2018 г. по описа на РУ – Гоце Делчев /№ 272/2018 г. по описа на РП – Гоце Делчев/ на основание чл. 24, ал. 6 НПК вр. ал. 5, т. 1 НПК и чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК.

Определението на съда не подлежи на проверка по жалба или протест. Да се уведоми за същото пострадалата В., като ѝ се изпрати препис от определението.

Председател: _____

Членове:

_____
_____

Определение № 2261 от 10.11.2022 г. на РС - Бургас по ч. н. д. № 4002/2022 г.

Данни за делото

Съд:	Районен съд - Бургас
Вид на делото:	ЧНД
Номер на делото:	4002
Година:	2022
Съдебен състав / Съдия:	ПЛАМЕНА НИКОЛОВА СЪБЕВА

Данни за акта

Вид на акта:	Определение
Номер на акта:	2261
Дата на постановяване:	10.11.2022 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	

Данни за изпращане в по-висша инстанция

Съд:	
Исходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от обжалване:	

Определение

№ 2261 гр. Бургас, 10.11.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXI СЪСТАВ, в закрито заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА

като разглежда докладваното от ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА Частно наказателно дело № 20222120204002 по описа за 2022 година

Производството е образувано по жалба на "ВИА МЕДИА ГРУП" ЕООД, ЕИК

***** срещу Постановление на РП- Бургас от 30.09.2022 г., с което е било прекратено наказателното производство по ДП № 431 ЗМ-1185/2016 г. по описа на Първо РУ при ОД на МВР – Бургас, водено за престъпление по чл. 216, ал. 5, вр. ал. 1 НК на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. 24, ал. 5, т. 1 НПК.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното постановление и се моли неговата отмяна. Поддържа, че неправилно прокурорът не е кредитирал изготвените в досъдебното производство експертизи, тъй като няма специални познания. Счита, че неправилно прокурорът е приел, че се касае за престъпление от частен характер и причинена вреда в размер на 160 лева. С тези доводи моли постановлението да бъде отменено.

Бургаският районен съд като обсъди доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, взе предвид разпоредбите на закона и извърши цялостна проверка на атакувания съдебен акт, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 243, ал. 4 НПК, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице имащо правото да обжалва, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

От събраните доказателства се установява от фактическа страна следното:

Досъдебно производство № 431 ЗМ-1185/2016 г. по описа на Първо РУ при ОД на МВР – Бургас е било образувано на 02.11.2016 г. срещу виновното лице за престъпление по чл. 216, ал. 5 от НК за това, че през неустановена дата в периода 13.07.2016 г. до 30.09.2016 г. в гр. Бургас противозаконно повредил чужда недвижима вещ- апартамент № * находящ се в гр. Бургас, ул. "Васил Левски" № 46, ет. 5

В хода на разследването с постановление от 02.05.2017 г. в качеството на обвиняем е било привлечено лицето Ф. Г. Ф..

С Постановление от 04.10.2021 г. наказателното производство е било спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК, като на пострадалото лице са били дадени указания, че в 6-месечен срок може да подаде тжбба. С определение от 29.10.2021 г. по НЧД № 4754/2021 г. по описа на РС – Бургас, съдът е потвърдил постановлението на прокуратурата за спиране на производството от 04.10.2021 г. В указания 6-месечен срок не е била подадена тжбба от пострадалия при условията и реда на чл. 81 НПК. По тази причина прокурор при РП – Бургас е прекратил с постановлението предмет на обжалване по настоящото дело наказателното производство на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. 24, ал. 5, т. 1 НПК.

Дружеството "Терастрой" ООД - гр. Бургас с представител обвиняемият Ф. Ф било собственик на недвижим имот – апартамент, находящ се в гр. Бургас, ул. "Васил Левски" № 46, ет. 5, ведно с две тавански помещения. Обвиняемият Ф. свързал вътрешно таванските помещения с апартаментата със стълба и заживял в

него, като го обзавел частично. В една от стаите на апартамента заживял и съдружникът на обвиняемия Ф. - свидетелят Д. Д., който си обзавел стаята и санитарните помещения, които ползвал.

Дружеството "Терастрой" ООД - гр. Бургас било ипотечен длъжник по договор за банков кредит сключен с банка "ДСК" ЕАД, като един от ипотеките имоти бил посоченият по-горе имот. Във връзка с неизпълнение на договора за банков кредит сключен между банка "ДСК" АД и представляваното от обвиняемия Ф. дружество "Терастрой" ООД гр. Бургас бил издаден изпълнителен лист в полза на

"ДСК" АД и образувано на 15.01.2013 г. изпълнително дело № 20138010400020 по описа на ЧСИ Трифон Димитров с рег. № 801 и район на действие Окръжен съд - Бургас със страни "ДСК" АД - кредитор и длъжник "Терастрой" ООД - гр. Бургас представлявано от обвиняемия Ф. Ф. На 02.07.2013 г. свидетелят Т. Д. - ЧСИ съставил протокол за опис на недвижимо имущество по горесцитираното изпълнително дело. В протокола било подробно описано следното недвижимо имущество, собственост на дружество "Терастрой" ООД, представлявано от обвиняемия Ф.: "самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.615.229. 2. 13 по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед РД-18-9/30.01.2009 г. на Изпълнителен директор на АГКК, с адрес на имота гр. Бургас, ул. "Васил Левски" № 46, ет. 5, ап. 5. Самостоятелния обект се намира в сграда № 2 разположена в поземлен имот с идентификатор 07079.615.229, предназначение - жилище, апартамент, брой нива на обекта 1, посочена в документа площ 101. 90 кв. м, прилежащи части + 20. 96 кв. м общи части + таванско помещение № 1-23. 37 кв. м + таванско помещение № 2-15. 10 кв. м. " Друго имущество в протокола за опис не е било описано. Протоколът за опис бил подписан без възражения от обвиняемия Ф., с което поел задължения по чл. 486 от ГПК да управлява имота като добър стопанин и да го предаде в същото състояние, в което го е приел. По време на опис били направени фотоснимки на имуществото, копия от които били предадени и приобщени по досъдебното производство.

Така описаното недвижимо имущество по изпълнително дело № 20138010400020 по описа на ЧСИ Трифон Димитров било изнесено на публична продажба. С протокол от 14.07.2016 г. за купувач на имота на основание чл. 492, ал. 1 ГПК е било обявено дружество "Виа Медиа Груп" ЕООД, представлявано от свидетеля С. М.

С постановление за възлагане от 21.07.2016 г. недвижимият имот, а именно: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.615.229. 2. 13 по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед РД-18-9/30.01.2009 г. на Изпълнителен директор на АГКК, с адрес на имота гр. Бургас, ул. "Васил Левски" № 46, ет. 5, ап. 5. Самостоятелния обект се намира в сграда № 2 разположена в поземлен имот с идентификатор 07079.615.229, предназначение - жилище, апартамент, брой нива на обекта 1, посочена в документа площ 101. 90 кв. м, прилежащи части + 20. 96 кв. м общи части + таванско помещение № 1-23. 37 кв. м + таванско помещение № 2-15. 10 кв. м. бил възложен на дружество "Виа Медиа Груп" ЕООД. Постановлението за възлагане влязло в сила на 03.08.2016 г.

Свидетелят С. М. се свързал с обвиняемия Ф. и му казал, че е купил апартамента, и че той трябва да го освободи. Обвиняемият Ф. от своя страна казал на свидетеля Д. че са изгубили апартамента и трябвало да се изнесат. Свидетелят Д. изнесъл вещите, които считал, че били лично негови - движими вещи - мебели, климатик и осветителни тела. Обвиняемият Ф. също изнесъл закупените от него вещи, находящи се в апартамента, като взел със себе си камината която била подарък от баща му, осветителните тела, ключовете за осветление, кухненското обзавеждане, душ кабината, комплектът за баня - шкаф и мивка, смесителите за вода от банята и тоалетен моноблок, ламинирания паркет от всекидневната, вътрешните врати, климатици и ел. бойлери.

Постановлението за възлагане влязло в законна сила на 03.08.2016 г. На 30.09.2016 г. свидетелят М. получил ключовете от апартамента от обвиняемия Ф.. Когато влязъл вътре свидетелят М. видял, че апартаментът бил празен и всички вещи са били изнесени и поискал обяснение от Ф., който му отговорил, че всички подобрения ги е правил със свои лични средства, а не на дружеството и затова си ги взел.

Свидетелят М. не бил въведен в имота от ЧСИ и не бил съставен протокол за въвод във владение.

В хода на досъдебното производство е била изготвена съдебно-оценителна експертиза от заключението, на която се установява, че са били причинени следните щети на инкриминирания имот: шпакловка по тавани 28, 27 м² - 110, 53 лв.; шпакловка на стени - 57 м² - 222, 87 лв.; латекс двукратно бял по таван - 56, 54 м² - 278, 18 лв.; латекс по стени цветен 114 м² - 701, 10 лв.; доставка и монтаж на вътрешни врати - 1 бр. 280. 00 лв.; оформяне на мазилка около касите - 5 м - 17, 70 лв.; настилка от ламинат - 29, 50 м² - 891, 20 лв.; доставка и монтаж на первази - 21 м - 94, 50 лв.; доставка и монтаж на 2 бр. бойлери - 485, 54 лв.; доставка и монтаж на 2 бр. климатици - 1 600. 00 лв.; доставка и монтаж на бойлерни табла 2 бр. - 21, 40 лв.; 1 бр. душ кабина - 350, 00 лв.; 2 бр. душ батерия - 167, 60 лв.; доставка и монтаж на моноблок - 133, 90 лв.; 2 м меки връзки ВиК - 25, 00 лв.; доставка и монтаж на 1 бр. мивка - 63, 38 лв.; доставка и монтаж на 1 бр. батерия - 50, 72 лв.; доставка и монтаж на 2 бр. кухненско оборудване - 961, 74 лв.; монтаж на 10 бр. ключове и контакти - 80. 00 лв.; монтаж на втори механизъм на входна врата - 50, 00 лв.; 20, 50 м² фаянсова облицовка в една от баните - 588, 76 лв.; 1 бр. камина - монтаж тяло, решетки, топлоизолация - 1 200. 00 лв. и 2

м² облицовка на камина с мраморни плочки - 221, 92 лв. или всичко на обща стойност 8 596, 04 лв.. В таванските помещения вещото лице е оценило причинените щети както следва: 14, 50 м² шпакловка по тавани - 56, 70 лв.; 28, 20 м² шпакловка по стени - 110, 26 лв.; 29 м² латекс бял по таван - 142, 68 лв.; 56, 40 м² латекс по стени цветен - 346, 86 лв.; доставка и монтаж на 3 бр. вътрешни врати - 840, 00 лв.; доставка и монтаж на 1 бр. врата за баня -

187, 00 лв.; оформяне на 20 м страници около касите - 70, 80 лв.; 29 м² настилка от ламинат 876, 09 лв.; 36 м доставка и монтаж на первази - 162, 00 лв.; доставка и монтаж на 1 бр. бойлер - 242, 77 лв.; доставка и монтаж на 2 бр. климатици - 1600. 00 лв.; доставка и монтаж на 1 бр. мивка - 63, 38 лв.; доставка и монтаж на 5 бр. тоалетна батерия - 50, 72 лв.; доставка и монтаж на 5 бр. ел. ключове и контакти - 40, 00 лв.; доставка и монтаж на 1 бр. външна врата и оформяне на страници - 350, 00 лв. и 20, 50 м² фаянсова облицовка частично в баните - 588, 76 лв., всичко на обща стойност 5 728, 02 лв..

По делото е била назначена повторна комплексна строително - техническа и оценителна експертиза. Вещото лице е оценило посочените по - горе вещи на обща стойност 12 219, 74 лв.. Посочило е, че трайно прикрепени са следните видове СМР: мазилки, шпакловки, облицовки - фаянс, бояджийски работи - латекс, санитарно обзавеждане моноблок, мивка, камина, интериорни и входни врати. Без причиняване на щети могат да се отделят: подвижно обзавеждане - кухненски шкаф, бойлер, климатик, меки връзки, батерии, ключове и контакти, бойлерно табло, настилка на ламиниран паркет с первази.

С оглед изложената фактическа обстановка, съдът намира за установено от правна страна следното:

Разпоредбата на чл. 243, ал. 1, т. 1 НПК предвижда правомощие на прокурора да прекрати наказателното производство в случаите на чл. 24, ал. 1 и ал. 6 от същия кодекс. В случая производството е било прекратено във връзка с чл. 24, ал. 6 НПК, която гласи, че наказателното производство се прекратява на основание ал. 5, т. 1 и в случаите по чл. 25, ал. 1, т. 6, ако в шестмесечния срок след получаване на съобщение за спирането пострадалият от престъплението не подаде тжба по реда на чл. 81. В конкретната хипотеза настоящият състав следва да прецени дали правилно прокурорът е приел, че е налице посоченото от него прекратително основание.

Както се установи по-горе в изложението от фактическа страна досъдебно производство № 431 ЗМ-1185/2016 г. по описа на Първо РУ при ОД на МВР – Бургас е било спряно от прокурор при РП – Бургас с постановление от 04.10.2021 г. на основание чл. 244, ал. 1, т. 1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК (нова - ДВ, бр. 7 от 2019 г.), като е приел, че на досъдебното производство се е установило, че престъплението се преследва по тжба на пострадалия. Постановлението за спиране е било потвърдено с Определение от 29.10.2021 г. на Районен съд – Бургас. С постановлението за спиране прокурорът е указал на пострадалия, че в 6-месечен срок от съобщаването за спирането може да подаде тжба. От извършена справка в деловодната система на Районен съд – Бургас с изх. № 5426/03.06.2022 г. се установило, че няма подадена тжба от пострадалото лице. По тази причина с Постановление от 30.09.2022 г. прокурорът е прекратил досъдебното производство на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 24, ал. 5, т. 1 НПК.

След като наблюдаващият прокурор е формирал, извод, че са събрани доказателства, че престъплението, за което е било образувано процесното досъдебно производство е от частен характер и се преследва по тжба на пострадалия, правилно на основание чл. 244, ал. 1, т. 1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК (нова - ДВ, бр. 7 от 2019 г.) прокурорът е спрял наказателното производство. В постановлението за спиране прокурорът е изложил съображенията си защо приема, че от събраните доказателства не може да се направи извод за извършено престъпление от общ характер, и че в случая се касае за престъпление от частен характер, което се преследва по тжба на пострадалия. Конкретно е посочил мотиви за това, че според прокуратурата са осъществени признаци на престъпления от частен характер по чл. 216, ал. 4 и ал. 6 НК. След като не е бил съгласен с тези изводи на прокурора, жалбоподателят в качеството си на пострадал е упражнил правото си на жалба и е обжалвал спирането на производството. Жалбата е била разгледана от състав на Районен съд – Бургас, като с определение съдът е потвърдил постановлението за спиране, като съдът е споделил мотивите на прокурора за липса на извършено престъпление от общ характер. При това положение за жалбоподателя е започнал да тече 6-месечният срок за подаване на частна тжба. След изтичане на срока за подаване на тжба, е била извършена проверка от БРП и се установило, че в 6-месечен срок жалбоподателят не е образувал дело от частен характер. В резултат на това образуваното наказателно производство е било прекратено от прокурора. В подадената срещу прекратяването жалба отново жалбоподателят излага същите възражения, които е направил в производството по обжалване на спирането на производството, а именно, че има данни за извършено престъпление от общ характер. Следователно ако се приеме, че в настоящото производство съдът отново следва да разгледа възраженията против спирането на производството, релевиращи при обжалването му, цялото производство по обжалване на спирането и приключването му с влязъл в сила съдебен акт, се явява безпредметно. Според настоящия съдебен състав не е била такава законодателната воля с въвеждането на разпоредбата на чл. 24, ал. 6, вр. чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК (ДВ, бр. 7 от 2019 г.) Не звучи логично да се преразглежда въпросът дали има основание да се спре едно производство, поради това, че престъплението се преследва по тжба на пострадалия, когато се проверява законосъобразността на прекратяването на това производство. В случая е налице влязъл в сила съдебен акт, с който е потвърдено становището на прокурора, че е налице соченото от прокурора основание за спиране на наказателното производство, а именно, че няма данни за осъществен състав на престъпление от общ характер и че се касае за престъпление от частен характер, което се преследва по тжба на пострадалия. Тези доводи на прокурора са били приети за правилни от състав на Районен съд – Бургас и е било потвърдено спирането на производството. От този момент е започнал да тече предвиденият в чл. 81, ал. 3 НПК срок за подаване на тжба. В случай че в настоящото производство отново съдът се произнесе дали се касае за престъпление от частен характер и потвърди прекратяването на производството, според настоящия състав се явява неясно обстоятелството дали пострадалият отново има възможност да подаде тжба, но вече в нов 6-месечен срок от потвърждаване на прекратяването. По този начин обаче се преодолява от жалбоподателя предвидената от законодателя санкционна мярка, когато правото на частна тжба не е било упражнено в законоустановения 6-месечен срок от спиране на наказателното производство.

С обжалваното постановление от 30.09.2022 г. прокурорът е прекратил спряно досъдебното производство на формално основание, изрично предвидено от законодателя в чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 6, вр. чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК. Безспорно прекратяването на това основание е специфична хипотеза, която за да се приеме, че е налице трябва да съществуват две предпоставки. На първо място да има образувано досъдебно производство, което е било спряно от прокурор на основание чл. 244, ал. 1, т. 1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК (нова - ДВ, бр. 7 от 2019 г.), а именно когато се е установило от доказателствата, че престъплението, за което е било образувано производството се преследва по тжба на пострадалия, като тези обстоятелства трябва да намерят отражение в прокурорския акт. На второ място, за да се прекрати производството трябва да се установи, че в 6-месечен срок от уведомяването за спирането пострадалият не е подал тжба. От данните по

делото според настоящия съдебен състав категорично може да се направи извод, че тези две предпоставки са налице и следователно правилно прокурорът е прекратил наказателното производство. Настоящата хипотеза е нова, въведена с изменението на НПК в ДВ, бр. 7 от 2019 г., като обаче законодателят е пропуснал според настоящия състав да я уреди напълно и по тази причина в съдебната практиката възникват различни становища. По мнение на настоящия състав възраженията, които следва да се обсъждат в производството по чл. 243, ал. 5 НПК трябва да се преценяват във всеки конкретен случай. Несъмнено в конкретния казус жалбоподателят в качеството си на пострадал, с оглед престъплението, за което е било образувано досъдебното производство, е имал правото да обжалва спирането на производството и при това обжалване би следвало да изложи всичките си възражения против мотивите на прокурора за наличие на предпоставки за спиране на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК. След като е имал право на жалба срещу спирането и го е упражнил в срок, според съда в производството по чл. 243, ал. 5 НПК не следва да се коментират възражения дали е налице основанието, на което е било спряно производството, при условие, че с влязъл в сила съдебен акт е било потвърдено спирането от прокурора. При това положение според настоящия състав правомощията на съда в производството по чл. 243, ал. 5 НПК, единствено се изразяват в проверка за законосъобразността на постановлението за прекратяване. Съдът намира обжалваното постановление за прекратяване за обосновано. В него е посочено основанието, на което е прекратено наказателното производство – неподаване на тъжба в срок от пострадал при формиран извод на прокурора за наличие на престъпление от частен характер. Прокурорският акт е и законосъобразен. Изцяло в изпълнение на разпоредбите на НПК (чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 6, вр. ал. 5, т. 1 НПК), прокурорът е прекратил досъдебното производство.

С оглед изложеното правилно представителят на РП – Бургас е достигнал до извод за прекратяване на наказателното производство, поради което обжалваното постановление следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 243, ал. 6, т. 1 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Постановление на РП- Бургас от 30.09.2022 г., с което е било прекратено наказателното производство по ДП № 431 ЗМ-1185/2016 г. по описа на Първо РУ при ОД на МВР – Бургас, водено за престъпление по чл. 216, ал. 5, вр. ал. 1 НК.

Определението подлежи на обжалване и протестиране пред Окръжен съд – Бургас в 7 – дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се изпрати на жалбоподателя, на РП – Бургас и на обвиняемия - Ф. Г. Ф..

Съдия при Районен съд – Бургас: _____

Определение № 59 от 1.08.2022 г. на РС - Асеновград по ч. н. д. № 359/2022 г.

Данни за делото

Съд:	Районен съд - Асеновград
Вид на делото:	ЧНД
Номер на делото:	359
Година:	2022
Съдебен състав / Съдия:	Иван Георгиев Шейтанов

Данни за акта

Вид на акта:	Определение
Номер на акта:	59
Дата на постановяване:	01.08.2022 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	

Данни за изпращане в по-висша инстанция

Съд:	
Исходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от обжалване:	

Определение

№ 59

гр. Асеновград, 01.08.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН

СЪСТАВ, в закрито заседание на първи август през две хиляди двадесет и втора година в следния

състав:

Председател: Иван Г. Шейтанов

като разглежда докладваното от Иван Г. Шейтанов Частно наказателно дело № 20225310200359 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 от НПК.

Съдът, след като се запозна с материалите приложени по делото и постановлението на прокурора от РП Пловдив, ТО Първомай от 27.06.2022 г. установи следното:

Досъдебно производство-ДП № 862/2020 г. по описа на РУ Асеновград е образувано на 16.11.2020 г. на основание чл. 212, ал. 1 от НПК, за престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК а именно това, че на 13.10.2020 г., в град Асеновград, област Пловдив, противозаконно е унищожена чужда движима вещ - прозорец на жилище, собственост на Й. ЦВ. Д. от гр. Асеновград, обл. Пловдивска.

След извършване на съответните процесуално следствени действия по делото, със заключително мнение от 13.01.2021 г., същото е било изпратено по компетентност на ТО Асеновград към РП Пловдив. С постановление от 20.01.2021 г. на основание чл. 242, ал. 1, пр. 2 вр. чл. 244, ал. 1, т. 2, чл. 245, ал. 1 и чл. 24, ал. 1, т. 6 и чл. 199 от НПК, представителят на РП Пловдив е спрял наказателното производство по ДП № 862/2020 г. Постановления акт е бил обект на обжалване, за което е било образувано ЧНД № 88/2021 г. по описа на РС Асеновград. С определение № 260047/09.02.2021 г. на съда по същото дело, постановлението на прокурора е било отменено, като делото е било върнато на прокурора за продължаване на процесуалните действия.

След извършване на съответните процесуално следствени действия по делото, същото е било изпратено на ТО Първомай / отделение също към РП Пловдив/. С постановление от 06.12.2021 г. на основание чл. 199 и чл. 244, ал. 1, т. 1 и чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК, представителят на държавното обвинение е приел, че липсват доказателства за извършено престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК, което се преследва по общия ред, но пък е приел че са наЛ. такива за извършено престъпление по чл. 216, ал. 4 от НК, което се преследва по частен ред. Във връзка с това, представителя на ТО Първомай е спрял наказателното производство по ДП № 862/2020 г., като на основание чл. 244, ал. 3 вр. чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК, се е разпоредил да бъде изпратено съобщение на пострадалата, като й се разяснят правата по чл. 81, ал. 3 от НК. От извършената служебна справка в ЕИСС, от докладчика по настоящето дело, се установи, че постановления акт е бил обект на обжалване, за което е било образувано ЧНД № 748/2021 г. по описа на РС Асеновград. С определение № 43/23.12.2021 г. на съда по същото дело, постановлението на прокурора е било потвърдено, като съдът се е произнесъл и относно наличните предпоставки на престъплението по чл. 216, ал. 1 от НК.

След изтичане на шестмесечния срок посочен в чл. 81, ал. 3, изр. 2 от НПК и след извършване на съответната проверка в РС Асеновград, ДП № 862/2020 г. е било докладвано на наблюдаващия прокурор с оглед преценка на основанията по чл. 245, ал. 4 и чл. 24, ал. 6 от НПК. С постановление от 27.06.2022 г. на

Прокурор в РП Пловдив, ТО Първомай, на основание чл. 199, чл. 245, ал. 2 и чл. 243, ал. 1, т. 1 от НПК, наказателното производство по ДП № 862/2020 г. е било възобновено и със същото постановление то е било прекратено.

В изготвеното постановление, прокурора отново е обсъдил събраните доказателства като е приел, че към инкриминираната дата, а и отпреди това, пострадалата - св. Й. ЦВ. Д. и св. Саввас Ставро Х. били съседи, като първата живеела в дом № 26, а вторият - в дом № 24 на улица "Княз Александър Батенберг" в град Асеновград, област Пловдивска. Дватама, както към инкриминираната дата, така и отпреди това, се намирали в конфликтни отношения, като често влизали в спорове помежду си.

На 13.10.2020 г., св. Х. хвърлил неустановен по делото предмет, с който счупил прозорец в хола на първия етаж на жилището на св. Д.. Последната, по същото време, била в спалнята си и чувайки шума от счупването, излязла и видяла св. Х., който се смеел, след което се прибрал в дома си. Св. Д. огледала прозорците на къщата си и установила счупения такъв (прозорец) в хола си. Сигнализираща органите на Полицията, за което и след извършена проверка, било образувано настоящото наказателно производство.

В хода на разследването, разпитан в качеството на свидетел, св. Х. не е признал вината си и категорично е отрекъл да е извършил процесното деяние.

В постановлението е цитирано и заключението на извършената в хода на разследването оценъчна експертиза (намиращо се на лист 35 от ДП) от което става видно, че е извършена оценка на един брой стъкло за дървен прозорец с размери 120 см / 52 см, което възлиза на стойността 13, 23 (тринадесет лева и двадесет и три стотинки) лева. Въз основа на това прокурора приел, че причинените вреди не са значителни такива по смисъла на съществуващата в тази насока съдебна практика, а напротив - стойността на причинената вреда е доста под минималната работна заплата, определена за страната (610, 00 лева, съгласно ПМС № 350/19.12.2019 г.) към инкриминираната дата.

Във връзка с приетото св. Х. не бил привлечен към наказателна отговорност за престъпление по ал. 1 на чл. 216 от НК, като същия бил разпитан само в качеството на свидетел.

Предвид на изложеното, представителя на държавното обвинение е счел, че са наЛ. основанията на чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, изключващи образуването на наказателно производство срещу Саввас Ставро Х., за извършено от него престъпление от общ характер, а именно - чл. 216, ал. 1 от НК, като образуваното вече такова под формата на ДП № 862/2020 г. следва да се прекрати.

От приложените по делото справки, според прокурора се установява, че св. Х. не е осъждан, а характеристикните му данни са добри, макар, че по отношение нето е наЛ. една предишна регистрация в съответната система на МВР - по чл. 212 от НК, която обаче датира от 2000 г.

Предвид на така събраните в хода на разследването доказателства и с оглед на изложеното по-горе, прокурора е на становище, че в случая извършеното от св. Х. представлява и следва да се квалифицира като престъпление от частен характер по чл. 216, ал. 4, във вр. с ал. 1 от НК, а именно - маловажен случай на унищожаване и повреждане на чужди движими вещи.

Съгласно разпоредбата на чл. 218в, т. 1 от НК - за престъпление по чл. 216, ал. 4 от НК, когато предмет на престъплението е частно имущество, то наказателното производство се възбужда по тълба на пострадалия (в случая - св. Д.), което изключва намесата от страна на Прокуратурата, като в случая липсват каквито и да е данни да са наЛ. основанията на чл. 49 от НПК.

Предвид на горното, прокурора е приел, че са наЛ. основанията на чл. 24, ал. 6, вр. с ал. 5, т. 1 от НПК и наказателното производство срещу Саввас Ставро Х., за извършено от него престъпление от частен характер, а именно - чл. 216, ал. 4, вр. с ал. 1 от НК, също следва да се прекрати.

В тази насока се посочват и данните от извършената по делото проверка, от която се установило, че в шестмесечния срок от получаване на съобщението по чл. 50 и чл. 80 от НПК, пострадалият - св. Д., не е подала тълба до съответния съд, в случая РС - Асеновград, респективно няма образувано там наказателно производство от частен характер за престъпление по чл. 216, ал. 4, вр. с ал. 1 от НК срещу св. Х..

С оглед на това, че ДП е било спряно, то предвид наличните основания за прекратяване на наказателното производство, същото на първо място то ще следва да бъде възобновено, като със същото постановление то е било и прекратено.

Против Постановлението на РП Пловдив, ТО Първомай, на 05.07.2022 г. е постъпила жалба от Й. ЦВ. Д.. Същата е била заведена с вх. №ТОА-2131/20 от 13.07.2022 г. на РП Пловдив, ТО Първомай. От обжалваното постановление се установява, че то е с дата от 27.06.2022 г., като от разписката за връчване се установява, че същото е било връчено на заинтересованата страна на 29.06.2022 г. В този смисъл следва извода, че жалбата от 05.07.2022 г. е подадена в срок. Предвид събраните по делото доказателства и изложеното от страна на Й. ЦВ. Д. в жалбата, то следва извода, че тя има качество на пострадала по смисъла на чл. 74 и 75 от НПК и като такава има право и правен интерес да обжалва прокурорския акт.

С жалбата се изразява несъгласие със становището на представителя на прокуратурата относно прекратяването на наказателното производство, като в същото време се иска съдът да укаже на прокурора да квалифицира извършеното от св. Х. като престъпление по чл. 216, ал. 4 вр. ал. 1 от НК и да продължи производството като такова от частен характер.

Съдът, като обсъди доводите, изложени в жалбата и провери законосъобразността и обосноваността на постановлението за прекратяване на наказателното производство, намира същата за процесуално допустима, а разгледана по същество за неоснователна.

Безспорно е по делото, че в случая са наЛ. предпоставките на чл. 243, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 24, ал. 6 във вр. ал. 5, т. 1 от НПК, тъй като в шестмесечния срок след получаване съобщението за спиране, пострадалата от престъплението Й. ЦВ. Д. не е подала частна тълба по реда на чл. 81 от НПК. Установеното освен, че се явява достатъчно основание за прекратяване на наказателното производство, то е и едно от тези посочени от прокурора в обжалвания акт. По отношение на наличието на престъпление от общ характер, а именно това по чл. 216, ал. 1 от НК, въпросът вече е бил решен с влязъл в сила съдебен акт, което се явява

постановеното определение № 43/23.12.2021 г. по образувано ЧНД № 748/2021 г. по описа на РС Асеновград, потвърждаващо Постановление от 06.12.2021 г. на ТО Първомай. Със цитираното постановление наказателното производство по ДП № 862/2020 г. е било спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 1 и ал. 3, във вр. с чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК. С изложените в същото мотиви е било прието, че извършеното престъпление спрямо Й. ЦВ. Д. осъществява състава не на престъплението по чл. 216, ал. 1 от НК, а на това по чл. 216, ал. 4 вр. ал. 1 от НК. Съгласно разпоредбата на чл. 218в, т. 1 от НК вр. чл. 216, ал. 4 от НК, в тези случаи наказателното преследване се възбужда по тѣжба на пострадалия, която следва да се подаде до съответния първоинстанционен съд, в съответния срок. Постановлението е връчено на пострадалата Д. на 10.12.2021 г. От приложеното по делото Уведомление от РС Асеновград се установява, че към 20.06.2022 г. в съда няма данни за образувано наказателно производство по реда на чл. 81 от НПК във връзка с подадена тѣжба от Й. ЦВ. Д.. Предвид горното, настоящия състав приема за обоснован и законосъобразен извода на представителя на държавното обвинение, че в случая е нал. основанието на чл. 243, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 24, ал. 6 във вр. ал. 5, т. 1 от НПК за прекратяване на наказателното производство по горепосоченото досъдебно производство, тъй като пострадалата от престъплението от частен характер не е подала тѣжба по реда на чл. 81 от НПК в шестмесечен срок от получаване съобщението за спиране на наказателното производство. Това се явява и достатъчно основание за потвърждаване на обжалвания прокурорски акт, като съдът намира за безпредметно да обсъжда останалите съображения наведени в жалбата и излага други правни доводи за тях, включително и такива относно съставомерността на извършеното по чл. 216, ал. 1 от НК. В този смисъл обжалваното постановление се явява и законосъобразно и по отношение на прекратяването с оглед липсата на престъпление от общ характер, като то следва да бъде потвърдено.

Подадената жалба се явява неоснователна и следва да остави без уважение, Обжалваното постановление се явява законосъобразно и следва да се потвърди.

Мотивиран от горното, съдът на основание чл. 243, ал. 6, т. 1 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановление от 27.06.2022 г. на прокурор в РП Пловдив, ТО Първомай, с което на основание чл. 199, чл. 245, ал. 2 и чл. 243, ал. 1, т. 1 от НПК, наказателното производство по ДП № 862/2020 г. по описа на РУ Асеновград с оглед извършени престъпления по чл. 216, ал. 1 от НК и чл. 216, ал. 4 от НК е било възобновено и със същото постановление производството е било прекратено.

Определението подлежи на обжалване и протест пред Окръжен съд Пловдив в 7-дневен срок от съобщаването му на Й. ЦВ. Д. и РП Пловдив, ТО Първомай.

След влизането на определението в сила делото да се върне на РП Пловдив, ТО Първомай.

Съдия при Районен съд – Асеновград: _____

**Определение № 180 от 1.06.2022 г. на ОС - Велико Търново по в. ч.
н. д. № 206/2022 г.**

Данни за делото

Съд:	Окръжен съд - Велико Търново
Вид на делото:	ВЧНД
Номер на делото:	206
Година:	2022
Съдебен състав / Съдия:	ПЕНКО ЦАНКОВ

Данни за акта

Вид на акта:	Определение
Номер на акта:	180
Дата на постановяване:	01.06.2022 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	

Данни за изпращане в по-висша инстанция

Съд:	
Исходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от обжалване:	

Определение

№ 180

гр. Велико Търново, 31.05.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в закрито заседание на

тридесет и първи май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: П. Б.

Членове: Е. П.

П. Ц.

като разгледа докладваното от ПЕНКО ЦАНКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20224100600206 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид:

Производството е по чл. 243, ал. 7 от НПК.

Производството е образувано по жалба от Р. ИВ. ИЛ., жив. в гр.

Павликени, обл. В. Търново, ул. "Б. № 10, вх. А против Определение № 86/28.04.2022 г., постановено по ЧНД

№ 129/2021 г. по описа на РС Павликени, с което е потвърдено Постановление от 11.04.2022 г. на ТО

Павликени към РП- В. Търново за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство №

254/2021 г. по описа на същата прокуратура. В жалбата се излагат доводи за неправилност и

незаконосъобразност на определението, поради което жалбоподателят моли въззивната инстанция да отмени

първоинстанционния съдебен акт и да отмени постановлението за прекратяване на наказателното

производство, изготвено от РП-Павликени.

Съдът, като провери обжалвания съдебен акт и се запозна с материалите по досъдебно производство №

Д-254/2021 г. по описа на ТО Павликени към РП-В. Търново приема от фактическа и правна страна следното:

Въззивната жалба е подадена в срока и по реда на чл. 243, ал. 7 от НПК, поради което разглеждането ѝ е допустимо.

По същество жалбата е неоснователна.

Досъдебното производство е образувано за това, че на 13.04.2021 г., в гр. Павликени, са отправени закани за убийство спрямо Р. ИВ. ИЛ., от същия град и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му - престъпление по чл. 144, ал. 3, пр. 1, вр. с ал. 1 от НК.

В хода на разследването са извършени действия за събиране и проверка на доказателствата, чрез съответните доказателствени способи - разпит на свидетели и събиране на писмени доказателства.

Последвало е, на основание чл. 199 и чл. 244, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК, спиране на досъдебното производство с Постановление от 03.09.2021 година. Наблюдаващият прокурорът е приел, че липсват данни за осъществено противоправно деяние, покриващо признаците на престъпния състав на чл. 144, ал. 3, пр. 1, вр. с ал. 1 от НК, както и че се съдържат обективни данни за извършено престъпление, от частен характер, по смисъла на чл. 146 от НК /обида/, което се преследва по тълба на пострадалия – Р. И.. За постановеното спиране на ДП.

Със съобщение, по реда на чл. 50 и чл. 81 от НПК, бил уведомен жалбоподателя за постановлението за спиране, при което са му посочени правата по чл. 50, чл. 80 и 81 от НПК, съдържащи указания по упражняване

на правата му за подаването на частна тъжба, с която може да повдигне обвинение за извършено срещу него престъпление пред съд, като частен тъжител. Съобщението е било връчено на Р. И. на 10.09.2021 г. Срещу постановлението за спиране на наказателното производство от 03.09.21 г., в законоустановения срок не е била подадена жалба от Р. И., като същото е влязло в законна сила.

Не се съдържат данни по делото, че в шестмесечния срок от получаване на постановлението за спиране жалбоподателят Р. И. е депозирал тъжба пред Районен съд- Павликени, по реда на чл. 81 от НПК.

Въз основа на изложените обстоятелства, с Постановление от 11.04.2022 г. е прекратено наказателното производство по ДП № 254/21 г. на РУ- Павликени, на основание чл. 199 и чл. 243, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 24, ал. 6 във вр., ал. 5, т. 1 от НПК. Същото е било връчено на жалбоподателя на 14.04.2022 г.

Възприетата от съда фактическа обстановка мотивира въззивният съд да приеме, че правилно процесното постановление за прекратяване на воденото наказателно производство по ДП № 254/21 г. на РУ - Павликени е потвърдено от първоинстанционния съд.

Налице е формално основание за това, което обективира липса на необходимост да се обсъждат, по същество, оплакванията на жалбоподателя.

С влизането в сила на Постановлението от 03.09.21 г. за спиране на наказателното производство следва да се приеме за окончателно решен въпросът по досъдебното производство, че не е налице извършено престъпление от общ характер. При това и като възможност за реализиране на наказателна отговорност на извършител, при наличие на обективни данни за извършено престъпление преследвано по реда на частното обвинение, пострадалият е имал възможност в 6-месечен срок да подаде тъжба.

При контрол на постановление за прекратяване на наказателно производство поради неподаване на тъжба по реда на чл. 81 НПК съдът следва да прецени дали са спазени останалите, кумулативни, условия за прекратяване, но не и отново да извършва преценка за законосъобразност на изводите на прокурора относно анализа на доказателствата по ДП, тяхната пълнота и обективност и дали въз основа на същите може да се направи извод за извършено престъпление от общ характер.

В конкретния случай са били налице всички предпоставки за прекратяване на наказателното производство на посочения от прокурора основание /чл. 24, ал. 6 вр., ал. 5, т. 1 НПК. Налице е влязло в сила постановление на прокурора за спиране на наказателното производство, тъй като на досъдебното производство е установено, че не е доказано по безспорен и категоричен начин извършване на престъпление по чл. 144, ал. 3, пр. 1 вр. с ал. 1 от НК, а се установяват такива за престъпление по чл. 146, ал. 1 НК, което се преследва по тъжба на пострадалия.

Пострадалият е надлежно уведомен за мотивите на прокурора, защо е прието, че не разследващите органи, а той като пострадал следва да предприеме мерки за реализация на наказателната отговорност на евентуалните извършители по частен ред, както и в какъв срок трябва да подаде тъжба.

Въпреки ясното уведомяване за необходимостта от подаване на тъжба по чл. 81 НПК пострадалият Р. И. е бездействал в 6-месечния срок даващ му възможност да реализира правата си на пострадал. Липсата на подадена тъжба в срока, посочен в закона и съгласно влязлото в сила постановление за спиране на наказателното производство на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК и полученото уведомление от пострадалия, е било основание за прекратяване на наказателното производство от прокурора.

Поради горното въззивният съд намира, че наказателното производство законосъобразно е прекратено от прокурора и са били налице предпоставките за потвърждаване от районния съд на постановлението за това.

Поради изложените по-горе съображения обжалваното определение на районния съд, с което е потвърдено постановлението за прекратяване на наказателното производство, следва да бъде потвърдено.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 243, ал. 8 вр., ал. 6 и 7 от НПК Великотърновският окръжен съд **ОПРЕДЕЛИ:**

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 86/28.04.2022 г., постановено по ЧНД № 129/2021 г. по описа на РС- Павликени, с което е потвърдено Постановление от 11.04.2022 г. на ТО Павликени към РП- В. Търново за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 254/2021 г. по описа на същата прокуратура.

Определението на съда не подлежи на проверка по жалба или протест.

Да се уведомят жалбоподателя и ТО – Павликени, към РП – В. Търново за постановеното от съда определение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Определение № 327 от 18.07.2022 г. на ОС - Враца по в. ч. н. д. № 357/2022 г.

Данни за делото

Съд:	Окръжен съд - Враца
Вид на делото:	ВЧНД
Номер на делото:	357
Година:	2022
Съдебен състав / Съдия:	Агнеса Борисова Ставарова-Заркова

Данни за акта

Вид на акта:	Определение
Номер на акта:	327
Дата на постановяване:	18.07.2022 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	

Данни за изпращане в по-висша инстанция

Съд:	
Исходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от обжалване:	

Определение

№ 327

гр. Враца, 14.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН

СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Агнеса Б. Ставарова-Заркова

Членове: Мирослав Д. Досов

Калин Тр. Тодоров

като разгледа докладваното от Агнеса Б. Ставарова-Заркова Въззивно частно наказателно дело № 20221400600357 по описа за 2022 година

Правното основание на делото е по чл. 243, ал. 7 вр. с ал. 8 от НПК и е образувано с частна жалба против определение № 77 по ЧНД № 50/22 от 07.06.2022 по описа на РС-Мездра. С атакуваното определение първоинстанционният съд на осн. чл. 243, ал. 6, т. 1 от НПК е потвърдил постановлението на РП-Мездра от 07.02.2022 г., с което е прекратено наказателното производство по ДП № 1300/2021 г по описа на РП-Мездра за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12 вр. с чл. 130, ал. 1 от НК, поради неупражнено право от пострадалия по чл. 161 НК в 6 месечен срок, съгласно чл. 81 от НПК.

Срещу така постановения прокурорски акт е постъпила жалба от адв. К. Т., в качеството си на повереник на Т. ИВ. Т. от гр. Мездра, в която се поддържа, че постановлението за прекратяване на наказателното производство, потвърдено от решаващия съд е неправилно и постановено в пълно противоречие на материалния и процесуалния закон. Съдържащите се в него правни изводи считат за несъобразени с доказателствата по делото, и че крайното заключение в постановлението на прокурора за неупражнено право на тъжба от пострадалия Т. в сроковете по чл. 81 от НПК е произволно, но потвърдено от съда, което прави съдебният акт незаконосъобразен. Жалбоподателите смятат, че началната дата за изчисляване на императивните срокове от 6 месеца, указани в Постановлението за спиране на наказателното производство по ДП № 1300/2021 РП-Враца, ТО Мездра за инициране на наказателно производство от частен характер не започва да тече от деня на уведомлението до страната за спиране на наказателното производство, в случая от 27.07.2021 г., а от 17.08.2022 г., когато е уведомен адвоката-повереник на Т..

По тази причина молят определението на съда по ЧНД № 50/2022, с което е потвърдено постановлението за прекратяване на наказателното производство по ДП № 1300/2021 г. РП-Враца, ТО-Мездра да се отмени и да се дадат указания за продължаване на съдопроизводствените действия.

Врачанският окръжен съд, като взе предвид жалбата, материалите по делото, както и обжалваното определение намира следното:

Наказателното производство е образувано на 12.04.2020 г. с постановление на прокурор от РП по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК по жалба на Т. Т. за извършено престъпление на 13.03.2021 г. по чл. 131, ал. 1, т. 12 вр. с чл. 130, ал. 1 НК, за това, че му е причинена лека телесна повреда по хулигански подбуди от познати лица. В хода на разследването са извършени необходимите процесуално-следствени действия въз основа на които прокурор от РП е приел в постановлението за спиране на наказателното производство по ДП № 1300/2021 РП,

ТО Мездра от 26.07.2021 г., че не са наЛ. данни за извършено престъпление от общ характер. С това постановление, потвърдено от РС-Мездра, на потърпевшия Т. са дадени указания, за възможността да упражни правото за търсене наказателна отговорност от виновните лица по реда на частното обвинение с тъжба в процедура по чл. 161, ал. 1 от НК в 6 месечен срок по реда на чл. 81 от НПК, който тече от деня на уведомяването. Поради неупражнено право от страна на пострадалия за обвинение с частна тъжба против виновното Л. /лица/ в указания 6 месечен срок, с постановление от 07.02.2022 г. прокурор от РП-Враца, ТО-Мездра е прекратил наказателното преследване по ДП на осн. чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 24, ал. 6 вр. с ал. 5, т. 1 от НПК. По делото са налични доказателства, че уведомяването за спиране на наказателното производство по ДП и сроковете за упражняване правото на частно обвинение текат от 27.07.2021 г., видно от доказателствата приложени на л. 76 ДП, когато известието е връчено на Т. лично, удостоверено с неговия подпис и направена отметка. Преклузивният 6 месечен срок е изтекъл на 27.01.2022 г., съгласно чл. 183 от НПК и поради неупражнено право от страна на Т. за обвинение против дееца с частна тъжба е последвало прекратяване на наказателното преследване по ДП с постановление на прокурор от 07.02.2022 г. Неправилно първоинстанционният съд е отчел, че началният момент от който започват да текат сроковете по чл. 81 от НПК е 10.08.2021 г. и правото се преклузира на 11.02.2022 г., т. е от уведомяването на пострадалия за крайния съдебен акт по жалба срещу постановлението за спиране на ДП. Правото на жалба против постановлението за спиране на ДП не ограничава правото на пострадалия за реализиране на правната му възможност да сезира компетентния съд с частно обвинение срещу виновните лица, за търсене на наказателна отговорност от тях за извършеното спрямо Т. престъпление.

Възражението на адв. Т., че този срок е с начална дата от известяване на адвоката на потърпевшия, т. е от 17.08.2022 г. и от този момент текат сроковете по чл. 81 от НПК е несъстоятелен.

Законодателят изрично е посочил хипотезата за упражняване право на частна тъжба в ДП и само в случаите посочени по чл. 244, ал. 1 вр. с чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК, при постановено от прокурора спиране на ДП, както и в указания за това срокове. Съгласно чл. 50 от НПК, когато на досъдебното производство се установи, че престъплението се преследва по тъжба на пострадалия, наказателното производство се спира, като задължение на прокурора е да уведоми пострадалия за правото му да подаде тъжба по реда на чл. 81 от НПК. От доказателствата по делото е видно, че прокурорът е спазил законодателните изисквания за уведомяване на пострадалия с известие от 27.07.2021 г. Съобразено с чл. 253, т. 3 от НПК, прокурорът няма задължение да уведомява повереника на пострадалия за този правен резултат, защото не е субект със самостоятелни права, съгласно чл. 253, т. 3. Постановлението за спирането на ДП е потвърдено с определение № 33 от 10.08.2021 г по ЧНД № 381/2021 г. РС Мездра. На 10.02.2022 г. /л. 89 пострадалият е уведомен за постановения прокурорски акт за прекратяване на наказателното производство по ДП, поради неупражнено право от пострадалия по реда на чл. 161 от НК и в сроковете по чл. 81 от НПК. Адвокат Т. счита, че началният момент за упражняване правото на обвинение против виновните с частна тъжба е от 17.08.2022 г, когато тя е била информирана за крайния съдебен акт по чнд № 50/22, който е предмет на въззивна проверка. Тези съждения, залегнали в жалбата са неправилни и не почиват на нормите посочени в НПК. Депозитаната от тях частна тъжба от 15.02.2022 г. пред първоинстанционният съд за търсене на наказателна отговорност от М. Н. М. за извършено от него престъпление от частен характер по чл. 130, ал. 1 НК е подадена извън указания срок с Постановлението за спиране на ДП по делото. В преклузивния срок пострадалия Т. не е упражнил това свое право по чл. 161, ал. 1 НК. Няма спор съгласно чл. 81, ал. 3 от НПК, че тъжбата трябва да бъде подадена в 6 месечен срок от деня, когато пострадалият е узнал за извършеното престъпление, или от деня в който пострадалия е получил съобщение за спиране на наказателното производство на осн. чл. 25, ал. 1, т. 6 НК. Това право не е обвързано с крайния резултат, постановен от съда по жалба против постановлението за спиране на наказателното производство.

Първоинстанционният съд е проследил в хронологически порядък действията на прокурора и е направил правилна и законосъобразна преценка, че оценката на прокурора за липса на данни за извършено престъпление от общ характер и изтеклите срокове дадени с постановлението за спиране на ДП от 16.07.2021 г., в които пострадалият не е упражнил правото за подаване на тъжба, са в основата за прекратяване на наказателното производство по ДП № 1300/2021 РП-Враца, ТОМездра.

При така установените факти, с горепосочените уточнения от въззивния съд, правилно и законосъобразно първостепенният съд е потвърдил Постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство по ДП № 1300/2021 РПВраца, ТО-Мездра.

Този състав на въззивния съд прие, че след направена цялостна преценка на доказателствата по делото и служебна проверка на обжалвания съдебен акт, че не са допуснати нарушения от решаващия съд, водещи до отмяната му, поради което се потвърждава.

На основание гореизложеното врачанският окръжен съд **ОПРЕДЕЛИ:**

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 77 от 07.06.2022 г. по ЧНД № 50/2022 по описа на РС-Мездра, с което е потвърдено постановление от 07.02.2022 г. на РП-Враца, ТО-Мездра за прекратяване на наказателното производство по ДП № 1300/2021 г. по описа на същата прокуратура за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12 вр. с чл. 130, ал. 1 НК.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове: _____

_____

_____

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 234

гр. Монтана, 30.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в закрито заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Бранкова

Членове: Диана Кузманова
Олег Софрониев

като разгледа докладваното от Диана Кузманова Въззивно частно наказателно дело № 20221600600209 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 243, ал.7 от НПК.

С определение № 172, постановено на 03.08.2022 година по частно наказателно дело № 793/2022 година на Районен съд-Монтана, е потвърдено постановление на Районна прокуратура-Монтана от 09.07.2022 година, с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 363/2021 година по описа на РУ Монтана, образувано за извършено престъпление по член. 129, ал.2 в вр. с ал.1 от НК.

Това определение е обжалвано от Д.С. с оплакване на незаконосъобразност.

Въззивният съд, като провери правилността на обжалвания съдебен акт във връзка с оплакванията в жалбата и като съобрази материалите по делото, приема следното:

Въззивната жалба е допустима, но разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съображенията на Окръжен съд-Монтана са следните:

Досъдебното производство е образувано и водено за престъпление по чл.129, ал.2 във вр. с ал.1 от НК ; конкретно за това , че на 31.03.2021 година, около 22,00 часа, в град *, на Д. С. от същия град, виновно е била причинена средна телесна повреда, изразяваща се в разстройство на

здравето, временно опасно за живот.

В хода на разследването по ДП 363/2021 година извършителят на престъпното деяние не е установен, а след назначена и изготвена съдебно-медицинска експертиза е установено, че на пострадалия С. е причинено временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Правната квалификация на причиненото увреждане е причиняване на лека телесна повреда по чл. 130 от НК.

Съгласно нормата на чл. 161, ал.1 от НК за лека телесна повреда наказателното преследване се възбужда по тѣжба на пострадалия.

С постановление от 19.11.2021 година наказателното производство е спряно от поркурор на основание чл. 25, ал.1, т.6 от НПК, като в това постановление изрично е указана правната възможност на пострадалия С. съгласно разпоредбата на член 81, ал.3 от НПК в шестмесечен срок от деня, в който получи съобщението за спиране на производството, на основание член 25, ал.1, т.6 от НПК, да подаде тѣжба до Районен съд- Монтана във връзка с извършеното спрямо него престъпно деяние. Видно от приложеното копие на разписка С. е получил на 25.11.2021 година постановлението за спиране на наказателното производство по ДП 363/2021 година по описа на РУ Монтана, както и изрично уведомление с изходящ номер 1505/22.11.2021 година на РП Монтана, касаещо правото му в шестмесечен срок от получаване на уведомлението да подаде тѣжба до Районен съд - Монтана по реда на чл. 81 от НПК.

Видно от приложените писмени доказателства /писмо от РП Монтана и отговор на РС-Монтана/ в Районен съд - Монтана няма образувани дела от частен характер със страна Д. С. - т.е. в шестмесечен срок от получаване на постановлението за спиране на досъдебното производство на основание член 25, ал.1, т.6 от НПК, пострадалото лице не е подало тѣжба до съда.

В такъв случай наказателното производство се прекратява, при условията на чл. 24, ал.6 във вр. с ал.5, т.1 от НПК, а не както е посочено в постановлението на основание член 24, ал.1, т.1 от НПК; това обстоятелство обаче не се отразява на правилността като краен резултат на прокурорския акт.

Вярно е, че жалбоподателят няма как да реализира възможността за подаване на тѣжба при неизвестен извършител на престъпното посегателство.

Налице е обаче в случая формално основание за прекратяване на спряното наказателно производство, а основанието за отмяна на прекратяването при неговото обжалване по съдебен ред е свързано единствено с констатация за неизтекъл шестмесечен срок от получаване на съобщението за спиране на наказателното производство.

В такава насока са и мотивите на първоинстанционния съд, обосновавали правилния извод за законосъобразност на атакуваното постановление на РП-Монтана и потвърждаването му с обжалваното в настоящото производство определение на Районен съд-Монтана.

Жалбоподателят в настоящото производство е разполагал с възможността да обжалва постановлението за спиране, в което производство съдът да прецени дали правните изводи на прокурора съответстват на доказателствения материал по досъдебното производство. Връчен е препис от постановлението за спиране, в което е указана възможността за обжалване на същото в 7-дневен срок от получаването на постановлението за спиране, като съобщението, ведно с преписа от постановлението, са връчени на 25.11.2021 година на майката на Д. С. - М. Б. със задължение за предаване на книгата на адресата Д. С.. Връчването е редовно- извършено е при условията на чл.180, ал.2 НПК. Постановлението за спиране не е обжалвано и е влязло в сила.

След влизане в сила на постановлението за спиране на наказателното производство на горепосоченото основание, за съда не съществува правна възможност да отмени постановлението за прекратяване на основание, че се касае за извършено престъпление от общ характер, а не за такова, което се преследва по тъжба на пострадалото лице. Както бе посочено по-горе, контролът от страна на съда при проверка на законосъобразността на прекратяването на наказателното производство на основание член 24, ал.6 във вр. с ал.5, т.1 от НПК е единствено относно наличието или липсата на изтекъл шестмесечен срок от съобщението за спиране.

Изложените съображения сочат на извод за законосъобразност на обжалваното в настоящото производство определение на първоинстанционния съд, поради което същото следва да бъде потвърдено.

Предвид изложените мотиви въззивният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 172, постановено на 03.08.2022 година по частно наказателно дело № 793/2022 година на Районен съд-Монтана, с което е потвърдено постановление на Районна прокуратура - Монтана от 09.07.2022 година за прекратяване наказателното производство по досъдебно производство № 363/2021 година по описа на РУ Монтана.

Въззивното определение е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____